

El President del Consell de Ministres torna a Madrid El general Weyler porta molt males impressions del Marroc

Els combats del Marroc

EL PRESIDENT A MADRID — PARLA EL MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ

Madrid, 20, 2/4 tarda.
En el segon exprés d'Irun ha tornat avui a Madrid el president del Consell.

A l'estació l'esperaven les autoritats i els ministres que són a Madrid.

Des de l'estació s'ha traslladat al seu domicili i allí ha rebut la visita dels ministres.

Els periodistes han parlat, a la Presidència, amb el sots-secretari d'aquest departament, qui havia tornat a Madrid avui al matí en el primer exprés.

Ha manifestat el senyor Barroso que el president aniria al seu despatx oficial a dos quarts de set de la tarda i comunicaria als periodistes les notícies que tingués del Marroc.

—Hi ha Consell?
—No; no hi ha Consell.

—No vindran els ministres que es troben absents?
—No; no en vindrà cap.

Més explícit ha estat en les seves primeres manifestacions el ministre de la Governació.

—Ha arribat el president — ha dit — i a l'estació estaven esperant-lo els ministres que ens trobem a Madrid i les autoritats.

Des de l'estació s'ha traslladat a casa seva.

Després el president de conèixer tota classe de detalls i tot el que es relaciona amb la qüestió del Marroc, ha suspès el seu descans i ha arribat aquest matí per a canviar impressions amb els ministres que es troben a Madrid, després d'haver-hi fet amb els que eren a Sant Sebastià.

—Estigueu ahir el president a Sant Sebastià? — ha preguntat un periodista.

—No ho sé; com que he canviat amb el president molt poques paraules, ignoro on haurà parlat amb els ministres.

—Ultra aquestes conferències, se celebraran un Consell a Madrid?

—Per ara no se celebrará Consell.

—Tornaran alguns ministres?

—Tampoc crec que sigui necessari.

—I el Rei, vindrà a Madrid?

—Tampoc.

—Es cert que surten tropes cap a l'Àfrica?

—No hi ha res d'això.

El marqués d'Alhucemas — ha acabat dient el ministre — no anirà a la Presidència fins a última hora de la tarda. Els ministres seran els que separadament aniran al domicili del cap del Govern.

No hi anirà a la una de la tarda, de manera que si a les dues fins algun nou informe, ja els el comunicaré.

D'ESTAT

El sots-secretari d'Estat, senyor Espinosa de los Monteros, ignorava a mitja nit el ministre tornaria de Sant Sebastià amb motiu dels esdeveniments marroquins.

REUNIO DELS MINISTRES

Madrid, 20, 4/15 tarda.
Com hem dit abans, els ministres han estat cridats pel cap del Govern perquè concorressin al seu domicili.

A dos quarts de dotze han començat a arribar els ministres al domicili del marqués d'Alhucemas i a un quart d'una quedaven tots reunits.

Han romàs reunits, celebrant una mena de «Consell», ja que tots els ministres no es trobaven a Madrid, fins a dos quarts de dues de la tarda. En sortir de la casa del president del Consell gairebé tots els ministres s'han mostrat reservats.

La situació a Barcelona

UNA INFORMACIÓ

El governador ha ordenat una informació per tal de veure si és exacta una denúncia de «Solidaridad Obrera», que va ésser detinguda, quan passava pel carrer de l'Asalto, una honrada obrera, essent conduïda a la delegació de les Drassanes, on, després d'equiparar-la amb certa classe de dones, la van deixar anar, prèvia la promesa que pagaria 20 pessetes.

A l'estació ha estat rebut el general Weyler per diferents comissions de l'exèrcit i pel sots-secretari de Guerra, en nom del ministre.

El general Weyler ha estat poc després del migdia al ministeri de la Guerra amb la intenció de veure el general Aizpuru, però no el va trobar. El ministre de la Guerra es trobava aleshores al domicili del marqués d'Alhucemas.

Els periodistes, des del moment que el general Weyler ha arribat a Madrid, han procurat entrevistar-se amb ell, per a obtenir unes impressions del capità general referents a la situació de Melilla i de l'efecte que li hagin produït la visita d'inspecció que ha fet, aquests tres dies, a les posicions de les immediacions de Melilla.

Primerament l'han visitat a l'estació; però el general Weyler, malhumorat, ha contestat als periodistes dient que no podia revelar les impressions que portava tres vegades que encara no ho havia fet al ministre.

Després, al ministeri de la Guerra, diferents grups de periodistes, han pogut veure'l i parlar-li als passadissos, i encara que el general Weyler s'ha mostrat en un principi també a la mateixa disposició d'ànim, és dir, la de no voler dir cap paraula abans de parlar amb el ministre, sembla que algun dels periodistes que se li ha acostat no li ha amagat el general Weyler la impressió desfavorable que porta de la zona de Melilla.

Segons aquests informes, s'atribueix al general Weyler la manifestació de que venia contrariat, que no venia satisfet, pel que ha pogut observar.

Segons el capità general, sembla que els serveis a la zona de Melilla no estan organitzats com haurien d'estar; adoleixen de grans defectes. Així mateix l'organització de combats i altres extrems referents al moviment de la màquina de guerra a la zona oriental no han estat de l'agrado del general Weyler.

Sembla que aquest ha dit que com no podia presenciar allò, i menys podia fer-se càrrec de les tropes, ja que no era aquesta la seva missió, per això ha vingut a Madrid per a donar compte al ministre de la desfavorable impressió que porta del seu viatge.

A l'efecte, redactarà un informe i el donarà al Govern.

Ha anunciat que aquesta tarda es proposava marxar a Alacant, però que en vista de les circumstàncies, estava, com sempre, a la disposició del Govern, per si el Govern entenia que devia disposar d'ell en aquests moments.

Enten també el general Weyler que a Melilla fa falta un cap director militar, que es fes càrrec de les circumstàncies, i que es sabés imposar amb energia i arribar on fos necessari.

Pel que a ell toca, com ha dit abans, està a disposició del Govern, i disposat a tot, inclús a posar-se al davant de les tropes que estan al Marroc.

El sots-secretari de Guerra ha dit, a un quart de tres d'aquesta tarda, als periodistes, que encara no s'havia rebut noves notícies del Marroc.

El general Weyler, amb la comissió

de l'Estat Major Central que anà al Marroc per a estudiar la situació de la zona de Melilla i proposar al Govern les mesures necessàries per a garantir la seguretat de la nostra zona i al mateix temps permetre la repatriació de forces i disminuir les despeses.

A Melilla sols han quedat els generals orrea i Benedito, dos tinent coronels i un escriptor.

El general Weyler ha estat poc després del migdia al ministeri de la Guerra amb la intenció de veure el general Aizpuru, però no el va trobar. El ministre de la Guerra es trobava aleshores al domicili del marqués d'Alhucemas.

Els periodistes, des del moment que el general Weyler ha arribat a Madrid, han procurat entrevistar-se amb ell, per a obtenir unes impressions del capità general referents a la situació de Melilla i de l'efecte que li hagin produït la visita d'inspecció que ha fet, aquests tres dies, a les posicions de les immediacions de Melilla.

Primerament l'han visitat a l'estació; però el general Weyler, malhumorat, ha contestat als periodistes dient que no podia revelar les impressions que portava tres vegades que encara no ho havia fet al ministre.

Després, al ministeri de la Guerra, diferents grups de periodistes, han pogut veure'l i parlar-li als passadissos, i encara que el general Weyler s'ha mostrat en un principi també a la mateixa disposició d'ànim, és dir, la de no voler dir cap paraula abans de parlar amb el ministre, sembla que algun dels periodistes que se li ha acostat no li ha amagat el general Weyler la impressió desfavorable que porta de la zona de Melilla.

Segons aquests informes, s'atribueix al general Weyler la manifestació de que venia contrariat, que no venia satisfet, pel que ha pogut observar.

Segons el capità general, sembla que els serveis a la zona de Melilla no estan organitzats com haurien d'estar; adoleixen de grans defectes. Així mateix l'organització de combats i altres extrems referents al moviment de la màquina de guerra a la zona oriental no han estat de l'agrado del general Weyler.

Sembla que aquest ha dit que com no podia presenciar allò, i menys podia fer-se càrrec de les tropes, ja que no era aquesta la seva missió, per això ha vingut a Madrid per a donar compte al ministre de la desfavorable impressió que porta del seu viatge.

A l'efecte, redactarà un informe i el donarà al Govern.

Ha anunciat que aquesta tarda es proposava marxar a Alacant, però que en vista de les circumstàncies, estava, com sempre, a la disposició del Govern, per si el Govern entenia que devia disposar d'ell en aquests moments.

Enten també el general Weyler que a Melilla fa falta un cap director militar, que es fes càrrec de les circumstàncies, i que es sabés imposar amb energia i arribar on fos necessari.

Pel que a ell toca, com ha dit abans, està a disposició del Govern, i disposat a tot, inclús a posar-se al davant de les tropes que estan al Marroc.

El sots-secretari de Guerra ha dit, a un quart de tres d'aquesta tarda, als periodistes, que encara no s'havia rebut noves notícies del Marroc.

El general Weyler, amb la comissió

de l'Estat Major Central que anà al Marroc per a estudiar la situació de la zona de Melilla i proposar al Govern les mesures necessàries per a garantir la seguretat de la nostra zona i al mateix temps permetre la repatriació de forces i disminuir les despeses.

A Melilla sols han quedat els generals orrea i Benedito, dos tinent coronels i un escriptor.

El general Weyler ha estat poc després del migdia al ministeri de la Guerra amb la intenció de veure el general Aizpuru, però no el va trobar. El ministre de la Guerra es trobava aleshores al domicili del marqués d'Alhucemas.

Els periodistes, des del moment que el general Weyler ha arribat a Madrid, han procurat entrevistar-se amb ell, per a obtenir unes impressions del capità general referents a la situació de Melilla i de l'efecte que li hagin produït la visita d'inspecció que ha fet, aquests tres dies, a les posicions de les immediacions de Melilla.

Primerament l'han visitat a l'estació; però el general Weyler, malhumorat, ha contestat als periodistes dient que no podia revelar les impressions que portava tres vegades que encara no ho havia fet al ministre.

Després, al ministeri de la Guerra, diferents grups de periodistes, han pogut veure'l i parlar-li als passadissos, i encara que el general Weyler s'ha mostrat en un principi també a la mateixa disposició d'ànim, és dir, la de no voler dir cap paraula abans de parlar amb el ministre, sembla que algun dels periodistes que se li ha acostat no li ha amagat el general Weyler la impressió desfavorable que porta de la zona de Melilla.

Segons aquests informes, s'atribueix al general Weyler la manifestació de que venia contrariat, que no venia satisfet, pel que ha pogut observar.

Segons el capità general, sembla que els serveis a la zona de Melilla no estan organitzats com haurien d'estar; adoleixen de grans defectes. Així mateix l'organització de combats i altres extrems referents al moviment de la màquina de guerra a la zona oriental no han estat de l'agrado del general Weyler.

Sembla que aquest ha dit que com no podia presenciar allò, i menys podia fer-se càrrec de les tropes, ja que no era aquesta la seva missió, per això ha vingut a Madrid per a donar compte al ministre de la desfavorable impressió que porta del seu viatge.

A l'efecte, redactarà un informe i el donarà al Govern.

Ha anunciat que aquesta tarda es proposava marxar a Alacant, però que en vista de les circumstàncies, estava, com sempre, a la disposició del Govern, per si el Govern entenia que devia disposar d'ell en aquests moments.

Enten també el general Weyler que a Melilla fa falta un cap director militar, que es fes càrrec de les circumstàncies, i que es sabés imposar amb energia i arribar on fos necessari.

Pel que a ell toca, com ha dit abans, està a disposició del Govern, i disposat a tot, inclús a posar-se al davant de les tropes que estan al Marroc.

El sots-secretari de Guerra ha dit, a un quart de tres d'aquesta tarda, als periodistes, que encara no s'havia rebut noves notícies del Marroc.

El general Weyler, amb la comissió

de l'Estat Major Central que anà al Marroc per a estudiar la situació de la zona de Melilla i proposar al Govern les mesures necessàries per a garantir la seguretat de la nostra zona i al mateix temps permetre la repatriació de forces i disminuir les despeses.

A Melilla sols han quedat els generals orrea i Benedito, dos tinent coronels i un escriptor.

El general Weyler ha estat poc després del migdia al ministeri de la Guerra amb la intenció de veure el general Aizpuru, però no el va trobar. El ministre de la Guerra es trobava aleshores al domicili del marqués d'Alhucemas.

Els periodistes, des del moment que el general Weyler ha arribat a Madrid, han procurat entrevistar-se amb ell, per a obtenir unes impressions del capità general referents a la situació de Melilla i de l'efecte que li hagin produït la visita d'inspecció que ha fet, aquests tres dies, a les posicions de les immediacions de Melilla.

Primerament l'han visitat a l'estació; però el general Weyler, malhumorat, ha contestat als periodistes dient que no podia revelar les impressions que portava tres vegades que encara no ho havia fet al ministre.

Després, al ministeri de la Guerra, diferents grups de periodistes, han pogut veure'l i parlar-li als passadissos, i encara que el general Weyler s'ha mostrat en un principi també a la mateixa disposició d'ànim, és dir, la de no voler dir cap paraula abans de parlar amb el ministre, sembla que algun dels periodistes que se li ha acostat no li ha amagat el general Weyler la impressió desfavorable que porta de la zona de Melilla.

Segons aquests informes, s'atribueix al general Weyler la manifestació de que venia contrariat, que no venia satisfet, pel que ha pogut observar.

Segons el capità general, sembla que els serveis a la zona de Melilla no estan organitzats com haurien d'estar; adoleixen de grans defectes. Així mateix l'organització de combats i altres extrems referents al moviment de la màquina de guerra a la zona oriental no han estat de l'agrado del general Weyler.

Sembla que aquest ha dit que com no podia presenciar allò, i menys podia fer-se càrrec de les tropes, ja que no era aquesta la seva missió, per això ha vingut a Madrid per a donar compte al ministre de la desfavorable impressió que porta del seu viatge.

A l'efecte, redactarà un informe i el donarà al Govern.

Ha anunciat que aquesta tarda es proposava marxar a Alacant, però que en vista de les circumstàncies, estava, com sempre, a la disposició del Govern, per si el Govern entenia que devia disposar d'ell en aquests moments.

Enten també el general Weyler que a Melilla fa falta un cap director militar, que es fes càrrec de les circumstàncies, i que es sabés imposar amb energia i arribar on fos necessari.

Pel que a ell toca, com ha dit abans, està a disposició del Govern, i disposat a tot, inclús a posar-se al davant de les tropes que estan al Marroc.

El sots-secretari de Guerra ha dit, a un quart de tres d'aquesta tarda, als periodistes, que encara no s'havia rebut noves notícies del Marroc.

El general Weyler, amb la comissió

de l'Estat Major Central que anà al Marroc per a estudiar la situació de la zona de Melilla i proposar al Govern les mesures necessàries per a garantir la seguretat de la nostra zona i al mateix temps permetre la repatriació de forces i disminuir les despeses.

A Melilla sols han quedat els generals orrea i Benedito, dos tinent coronels i un escriptor.

El general Weyler ha estat poc després del migdia al ministeri de la Guerra amb la intenció de veure el general Aizpuru, però no el va trobar. El ministre de la Guerra es trobava aleshores al domicili del marqués d'Alhucemas.

Els periodistes, des del moment que el general Weyler ha arribat a Madrid, han procurat entrevistar-se amb ell, per a obtenir unes impressions del capità general referents a la situació de Melilla i de l'efecte que li hagin produït la visita d'inspecció que ha fet, aquests tres dies, a les posicions de les immediacions de Melilla.

Primerament l'han visitat a l'estació; però el general Weyler, malhumorat, ha contestat als periodistes dient que no podia revelar les impressions que portava tres vegades que encara no ho havia fet al ministre.

Després, al ministeri de la Guerra, diferents grups de periodistes, han pogut veure'l i parlar-li als passadissos, i encara que el general Weyler s'ha mostrat en un principi també a la mateixa disposició d'ànim, és dir, la de no voler dir cap paraula abans de parlar amb el ministre, sembla que algun dels periodistes que se li ha acostat no li ha amagat el general Weyler la impressió desfavorable que porta de la zona de Melilla.

Segons aquests informes, s'atribueix al general Weyler la manifestació de que venia contrariat, que no venia satisfet, pel que ha pogut observar.

Segons el capità general, sembla que els serveis a la zona de Melilla no estan organitzats com haurien d'estar; adoleixen de grans defectes. Així mateix l'organització de combats i altres extrems referents al moviment de la màquina de guerra a la zona oriental no han estat de l'agrado del general Weyler.

Sembla que aquest ha dit que com no podia presenciar allò, i menys podia fer-se càrrec de les tropes, ja que no era aquesta la seva missió, per això ha vingut a Madrid per a donar compte al ministre de la desfavorable impressió que porta del seu viatge.

A l'efecte, redactarà un informe i el donarà al Govern.

Ha anunciat que aquesta tarda es proposava marxar a Alacant, però que en vista de les circumstàncies, estava, com sempre, a la disposició del Govern, per si el Govern entenia que devia disposar d'ell en aquests moments.

Enten també el general Weyler que a Melilla fa falta un cap director militar, que es fes càrrec de les circumstàncies, i que es sabés imposar amb energia i arribar on fos necessari.

Pel que a ell toca, com ha dit abans, està a disposició del Govern, i disposat a tot, inclús a posar-se al davant de les tropes que estan al Marroc.

El sots-secretari de Guerra ha dit, a un quart de tres d'aquesta tarda, als periodistes, que encara no s'havia rebut noves notícies del Marroc.

El general Weyler, amb la comissió

de l'Estat Major Central que anà al Marroc per a estudiar la situació de la zona de Melilla i proposar al Govern les mesures necessàries per a garantir la seguretat de la nostra zona i al mateix temps permetre la repatriació de forces i disminuir les despeses.

A Melilla sols han quedat els generals orrea i Benedito, dos tinent coronels i un escriptor.

El general Weyler ha estat poc després del migdia al ministeri de la Guerra amb la intenció de veure el general Aizpuru, però no el va trobar. El ministre de la Guerra es trobava aleshores al domicili del marqués d'Alhucemas.

Els periodistes, des del moment que el general Weyler ha arribat a Madrid, han procurat entrevistar-se amb ell, per a obtenir unes impressions del capità general referents a la situació de Melilla i de l'efecte que li hagin produït la visita d'inspecció que ha fet, aquests tres dies, a les posicions de les immediacions de Melilla.

Primerament l'han visitat a l'estació; però el general Weyler, malhumorat, ha contestat als periodistes dient que no podia revelar les impressions que portava tres vegades que encara no ho havia fet al ministre.

Després, al ministeri de la Guerra, diferents grups de periodistes, han pogut veure'l i parlar-li als passadissos, i encara que el general Weyler s'ha mostrat en un principi també a la mateixa disposició d'ànim, és dir, la de no voler dir cap paraula abans de parlar amb el ministre, sembla que algun dels periodistes que se li ha acostat no li ha amagat el general Weyler la impressió desfavorable que porta de la zona de Melilla.

Segons aquests informes, s'atribueix al general Weyler la manifestació de que venia contrariat, que no venia satisfet, pel que ha pogut observar.

Segons el capità general, sembla que els serveis a la zona de Melilla no estan organitzats com haurien d'estar; adoleixen de grans defectes. Així mateix l'organització de combats i altres extrems referents al moviment de la màquina de guerra a la zona oriental no han estat de l'agrado del general Weyler.

Sembla que aquest ha dit que com no podia presenciar allò, i menys podia fer-se càrrec de les tropes, ja que no era aquesta la seva missió, per això ha vingut a Madrid per a donar compte al ministre de la desfavorable impressió que porta del seu viatge.

A l'efecte, redactarà un informe i el donarà al Govern.

Ha anunciat que aquesta tarda es proposava marxar a Alacant, però que en vista de les circumstàncies, estava, com sempre, a la disposició del Govern, per si el Govern entenia que devia disposar d'ell en aquests moments.

Enten també el general Weyler que a Melilla fa falta un cap director militar, que es fes càrrec de les circumstàncies, i que es sabés imposar amb energia i arribar on fos necessari.

Pel que a ell toca, com ha dit abans, està a disposició del Govern, i disposat a tot, inclús a posar-se al davant de les tropes que estan al Marroc.

El sots-secretari de Guerra ha dit, a un quart de tres d'aquesta tarda, als periodistes, que encara no s'havia rebut noves notícies del Marroc.

El general Weyler, amb la comissió

de l'Estat Major Central que anà al Marroc per a estudiar la situació de la zona de Melilla i proposar al Govern les mesures necessàries per a garantir la seguretat de la nostra zona i al mateix temps permetre la repatriació de forces i disminuir les despeses.

A Melilla sols han quedat els generals orrea i Benedito, dos tinent coronels i un escriptor.

El general Weyler ha estat poc després del migdia al ministeri de la Guerra amb la intenció de veure el general Aizpuru, però no el va trobar. El ministre de la Guerra es trobava aleshores al domicili del marqués d'Alhucemas.

Els periodistes, des del moment que el general Weyler ha arribat a Madrid, han procurat entrevistar-se amb ell, per a obtenir unes impressions del capità general referents a la situació de Melilla i de l'efecte que li hagin produït la visita d'inspecció que ha fet, aquests tres dies, a les posicions de les immediacions de Melilla.

Primerament l'han visitat a l'estació; però el general Weyler, malhumorat, ha contestat als periodistes dient que no podia revelar les impressions que portava tres vegades que encara no ho havia fet al ministre.

Després, al ministeri de la Guerra, diferents grups de periodistes, han pogut veure'l i parlar-li als passadissos, i encara que el general Weyler s'ha mostrat en un principi també a la mateixa disposició d'ànim, és dir, la de no voler dir cap paraula abans de parlar amb el ministre, sembla que algun dels periodistes que se li ha acostat no li ha amagat el general Weyler la impressió desfavorable que porta de la zona de Melilla.

Segons aquests informes, s'atribueix al general Weyler la manifestació de que venia contrariat, que no venia satisfet, pel que ha pogut observar.

Segons el capità general, sembla que els serveis a la zona de Melilla no estan organitzats com haurien d'estar; adoleixen de grans defectes. Així mateix l'organització de combats i altres extrems referents al moviment de la màquina de guerra a la zona oriental no han estat de l'agrado del general Weyler.

Sembla que aquest ha dit que com no podia presenciar allò, i menys podia fer-se càrrec de les tropes, ja que no era aquesta la seva missió, per això ha vingut a Madrid per a donar compte al ministre de la desfavorable impressió que porta del seu viatge.

A l'efecte, redactarà un informe i el donarà al Govern.

Ha anunciat que aquesta tarda es proposava marxar a Alacant, però que en vista de les circumstàncies, estava, com sempre, a la disposició del Govern, per si el Govern entenia que devia disposar d'ell en aquests moments.

Enten també el general Weyler que a Melilla fa falta un cap director militar, que es fes càrrec de les circumstàncies, i que es sabés imposar amb energia i arribar on fos necessari.

Pel que a ell toca, com ha dit abans, està a disposició del Govern, i disposat a tot, inclús a posar-se al davant de les tropes que estan al Marroc.

El sots-secretari de Guerra ha dit, a un quart de tres d'aquesta tarda, als periodistes, que encara no s'havia rebut noves notícies del Marroc.

El general Weyler, amb la comissió

de l'Estat Major Central que anà al Marroc per a estudiar la situació de la zona de Melilla i proposar al Govern les mesures necessàries per a garantir la seguretat de la nostra zona i al mateix temps permetre la repatriació de forces i disminuir les despeses.

A Melilla sols han quedat els generals orrea i Benedito, dos tinent coronels i un escriptor.

El general Weyler ha estat poc després del migdia al ministeri de la Guerra amb la intenció de veure el general Aizpuru, però no el va trobar. El ministre de la Guerra es trobava aleshores al domicili del marqués d'Alhucemas.

Els periodistes, des del moment que el general Weyler ha arribat a Madrid, han procurat entrevistar-se amb ell, per a obtenir unes impressions del capità general referents a la situació de Melilla i de l'efecte que li hagin produït la visita d'inspecció que ha fet, aquests tres dies, a les posicions de les immediacions de Melilla.

Primerament l'han visitat a l'estació; però el general Weyler, malhumorat, ha contestat als periodistes dient que no podia revelar les impressions que portava tres vegades que encara no ho havia fet al ministre.

Després, al ministeri de la Guerra, diferents grups de periodistes, han pogut veure'l i parlar-li als passadissos, i encara que el general Weyler s'ha mostrat en un principi també a la mateixa disposició d'ànim, és dir, la de no voler dir cap paraula abans de parlar amb el ministre, sembla que algun dels periodistes que se li ha acostat no li ha amagat el general Weyler la impressió desfavorable que porta de la zona de Melilla.

El Doctor
N'August Pi i Gibert
metge
HA MORT
havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica
(A. O. S.)

Els qui el ploren: la seva esposa, fills, fill polític, germans, germans polítics, cosins, nebots, parents tots i les societats «Sociedad Mecanoterapia», «Anónima Tibidabo», «Vidriera Badalonesa S. A.» i «Lacta Sociedad Anonima», participen als amics tan sensible pèrdua i els preguen una oració per l'ànima del difunt.

L'hora de l'enterrament s'avisarà amb oportunitat
Barcelona, 20 d'agost de 1923

Banca Marsans, S. A.
Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges
Rambla de Canaletes, 2-4
BARCELONA

Direcció telegràfica: **MARSANSBANK**
Apartat de Correns núm. 1
Telèfons números... 4530 A.
4531 A.
4532 A.

SUCURSAL A MADRID
Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

Dr. Boada Vies urinàries, pell, Raigs X, Diatermia.
Rambla de Catalunya, 31, 1.er, 2.ª De 2 a 5
i de 7 a 8. — Clínica: Sant Pau, 44. De 7 a 10 nit.

Sabó "La Oca"
Fabricant: J. ALERMA - MATARO
qualitat superior

ELIXIR ESTOMACAL
DE SAIZ DE CARLOS

Lo recetan los médicos de las cinco partes del mundo, porque quita el dolor, las acedias, las diarreas en niños y adultos, el enfremo come más, digiere mejor y se nutre, curando las enfermedades del

ESTÓMAGO e INTESTINOS

PURGATIVA Marca registrada
Laxante suave y eficaz, para conseguir una deposición diaria, contra los estados biliosos, el estreñimiento, la indigestión y la atonía intestinal, en niños y adultos.

Venda: SERRANO 20, farmacia, Madrid y principales del mundo.

LOCALS

Al passeig de Pujades, un noi de deu anys, Francesc Navarro López, s'havia arpenjat a un tramvia, però per del cobrador es va deixar anar i va caure a terra.

En aquell moment passava un automòbil i va agafar el noi, causant-li ferides contuses al cap i va agafar el noi, causant-li ferides contuses al cap i contusions a les cames, de pronòstic greu. L'automòbil va fugir a tota velocitat.

El noi va ésser curat al dispensari del districte II, i després portat a l'Hospital Clínic.

Vanos Cardús Portaferriassa, 10.

— Fosfo-Glico-Kola-Lecitina cura inapetència, B. Domenich, Ronda Sant Pau, 71.

Al carrer del Carme, l'automòbil número 735 va atropellar el noi Ferran González Catalan, de nou anys, i li va causar contusions al braç esquerre, que li van ésser curades al dispensari del carrer de Sepúlveda.

Al carrer d'Aragó una dona va te-

nir la mala pensada de sostenir una lluita amb un marit i muller, amb els quals havia disputat.

Quan es va adonar que dos contra un, solen guanyar els dos, ja tenia les galtes notablement inflades i un braç baldat. Se'n va passar denúncia al jutjat.

PREUS EXTRAORDINARIS
en tots els articles
MAGATZEMS BELEN
Carme, 8, i Xucà, 1 i 3

Ha celebrat sessió ordinària el Consell de Govern de la Mutualitat de secretaris i funcionaris municipals de Catalunya.

Es va acordar l'admissió dels individus que tenien demanat l'ingrés a la Mutualitat.

S'ocupà extensament de l'organització que cal donar-hi per a assegurar-se el normal funcionament.

Va acordar també el règim per a la receptació de quotes.

I darrerament es despatxaren diverses consultes, adreçades al Consell de Govern per secretaris municipals.

Vaixelles PORCELLANA
J. Llorens. Rbla. Flors, 30.

— Les ampolles de l'aigua mineral natural

Vichy Català
porten tots els distintius amb el nom de la S. A. Vichy Català.

A un pis del carrer Comtal, 6, dormia el minyó Francesc Verdós, de dinou anys, amb una espelma encesa al costat. La flama va agafar una mosquitera instal·lada al llit, la qual es va encendre ràpidament, produint al minyó cremades de pronòstic reservat a la cara, braços i tronc. Va ésser auxiliat al dispensari de l'Alcaldia.

Cristalleries J. Llorens, R. Flors, 30

JOIES VILANOVA Unió, 9.

Al dispensari d'Hostafranchs es va presentar una noia de dinou anys, bugadera, la qual tenia una cara in-

MOSAICS E. F. ESCOFET & C.
Ronça Universitat 20.

llada de resultes d'haver-la picada una mosca mentre rentava a un dels balnearis de la Barceloneta.

- Sabó La Creu Blanca
Econòmic superior
Es ven a tot arreu

— Assegurem que el Ch'amp-Sors, etiqueta verda, és el millor xampany

100 Dibuixos
batista estampada, bonica classe
a 50 cts. metre
MAGATZEMS BELEN
Carme, 8, i Xucà, 1 i 3

Un home de 71 anys, veí del carrer de Vilamari, té rellogats una filla seva i el gendre. Ahir, l'home els va demanar la mesada corrent de lloguer, perquè ja havia passat més de mig mes. Aleshores, filla i gendre, el van agafar i li van administrar una severa correcció, per ensenyar-li a no ésser exigent.

L'home va haver d'anar al dispensari a fer-se curar una pilla de contusions.

Xarop Osteogen Genové
Reconstituent ideal per als nens

Un vigilant va observar durant la nit que era foradada la porta de ferro de la Cooperativa Valenciana, poc temps ha instal·lada al Paral·lel. Avísat el president de l'entitat, va acudir i examinar el local i va dir que no li semblava que faltés res.

UN SACERDOTE el Abat HAMON, posseïdor de recetes infalibles para el tratamiento de la Diabetes, Albuminuria, Riñón, Corazón, Hígado, Hematismo, Anemia, Obesidad, Enteritis, Bronquitis, Estómago, Exema, Ulcera, Estrésimiento, Almorranas, etc.

Residencia: Calle de la Paz, 11. Telé. 3950 A. — Barcelona

Durant la nit es van introduir lladres a un pis del carrer de Bruc, saltant per la galeria, i es van acontentar amb endur-se'n dues papereries d'una caixa de préstecs, probablement perquè no devien trobar res més digne d'ésser robat.

— **Suora Sastre i Marqués**, especialista contra els cuocs i purga els nens.

Una bicicleta que passava pel carrer del Forn, va atropellar el nen Joan Gabaldà Muñoz, de dos anys, i li va causar algunes ferides al cap, que li van ésser curades al dispensari d'Hostafranchs.

100 Dibuixos
bonic crespó estampat
a 1'15 ptes. metre
MAGATZEMS BELEN
Carme, 8, i Xucà, 1 i 3

Amitja nit es va presentar al dispensari del carrer de Barbà un subjecte, que va declarar dir-se Josep Pérez Gard, de 27 anys, jornalier, perquè li curessin unes contusions que tenia al ventre, i que no oferien gravetat.

Va manifestar que uns carrabiners de les costes de Garraf, en tre-

balla, li havien pegat cops de culada de carrabina, no sap per quin motiu, assegurant ell que no havia fet res delictuós.

Se'n va passar denúncia al jutjat.

Al passeig de Colom, un urbà va voler obligar un minyó de disset anys, barber, que baixés de la part de fora de la plataforma d'un tramvia, on s'havia enfilat. El minyó no sols s'hi va negar sinó que va amenaçar l'urbà amb escarmentar-lo, no va dir com.

Aleshores l'urbà el va agafar i el va portar detingut a la delegació.

- Adobs Espinàs
Químics i orgànics

Vida religiosa

Avui: Sants Bernat, abat i fundador; Porfirí, confessor, i Samuel, profeta. — Demà: Santa Joana Francisca Fremiut, vídua, i fundadora.

Quaranta hores: Demà, a l'església de Sant Raimon de Penyafor, de Beates de Sant Domènec. Flores d'exposició: De dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit de la tarda.

Cort de Maria: Demà, Nostra Dona al peu de la Creu, a la Catedral, privilegiada.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, Torn de Nostra Dona del Perpetu Socors, a la seva capella, Escorial, 155 (Gràcia). — Demà, Torn de la Verge de la Pietat, a la mateixa capella.

Obituari

FUNERALS

Na Ramona Leonart i Valls, vídua de Barbany. Morí el 14 del corrent. Demà, a les deu, funerals a Serenyola.

Na Maria Dolors Bota i Fina. Morí el 7 del corrent. Demà, a les nou, funerals a Cassà de la Selva.

Na Rosa Mimó i Marigó de Font. Morí el 8 del corrent. Demà, a dos quarts d'onze, funerals a l'església de la Casa de Caritat.

ANIVERSARIS

En Rafel Baster i Llagostera. Demà, misses a les parròquies de la Concepció i Sant Josep Oriol; esglésies de la Casa de Caritat, Asil del Bon Pastor, PP. Maristes (carrer del Bruch), Santuari de Nostra Senyora del Carme, PP. Camils, Sant Josep (Salesians d'Hostafranchs), temple de Maria Auxiliadora (Sarrià), Nostra Senyora del Sagrat Cor (Roselló), Col·legi de Maria Immaculada (Consell de Cent), MM. de Maria Reparadores (Casp), i a les esglésies parròquials de Santa Coloma de Farnés, Sils, Vil·lafranca, Vil·lafranca de Oñé, Riudarenes, Vidreres i Sant Feliu de Guíxols.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO

El nen Raimon Barballa i Fort. Mort a l'edat de cinc anys.

En Manuel Maria Angelon i Coll. No s'avisà l'hora del sepell.

En Miquel Cortés i Colomer. Ha mort als 58 anys d'edat. Enterrat ahir al matí.

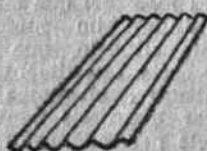
El nen Josep Vil·la i Rigol. Ha mort als nou anys d'edat. Enterrat avui, al Cementiri de Sans.

En Josep M. Serrano i Garcia. Enterrat aquest matí, al Cementiri Nova.

Reuma, Catarros, Calculs, Neurastènia
CURA DE REPOS

Balneari **TERMES PALLARES**

PLANXA
ONDULADA
125x75 cm.
Pts. 7'50 m.

Pissarra artificial
per a cobrir
Materials armats amb
amiant exclusivament

Rocalla

Josep Esteva i C.
Portal de l'Angel,
núm. 1 i 3, pral.
Telèf. 3344 - Barcelona

PLAQUES
de
40x40 cm.
Pts. 5'05 m.

Els Esports:

Futbol, Regates, Automobilisme, Tennis, Atletisme, Excursionisme, Aviació, Ciclisme, Natació, Hípica, &c.

Futbol

NOTES D'ESTIU

Com si ho veiéssim. Arribarà la propera temporada futbolística, que sigui de pas, en l'ordre de partits internacionals promet batre el record dels esdeveniments sensacionals, i pel que fa als encontres de campionat, fa augurar una competència ultra rabiosa estrident; arribarà el setembre; els clubs faran públics programes fantàstics; els jugadors seguiran jurant i perjurant que llur «amateurisme» no tan sols mereix discussió, els camps de joc, reformats i embellits, constituiran ells sols un atractiu irresistible per als espectadors i oferiran als ulls d'aquests bon nombre de cartells-avis, amb indicacions d'ordre material concebudes en aquests semblants termes: «Pas a la tribuna»; «Seients de preferència»; «Direcció de la població i gol de baix»; i altres per l'estil. Però el que no s'haurà acudit a ningú, malgrat les excel·lents intencions de tothom, és la collocació, als llocs més visibles i més propers al públic, el mateix el de tribuna que el de general, de cartells amb advertències, d'ordre moral d'aquesta o semblant naturalesa. Respectu les decisions de l'àrbitre, no insulteu els jugadors ni els atletes de la lluita innoble; «Donau proves de cultura, no movent escàndols ni parallant-vos els uns amb els altres», etcètera, etcètera.

Estem segurs que amb aquest intent emmoldor de les lluites futbolístiques ningú hi haurà atinat. Com si ho veiéssim i, francament, l'exclusió de les despeses que pogués ocasionar, no podrà invocar-se com una raó mereixedora de tenir-se en compte.

El 10.001 és, avui, entre una part de l'afició futbolística, un número més popular que el 13 entre els supersticiosos. La darrera assemblea general del F. C. Barcelona, l'establí, en relació amb els socis de l'entitat, com un límit i com un punt de partida, a la vegada. I des d'aleshores, el 10.001 constitueix entre el gremi barcelonista una veritable obsessió. Els que l'institueixen no somien altra cosa sinó que el 10.001 sigui, com més aviat millor, una realitat comptant i sonant; i els qui tenen el propòsit de «fer-se» del Barça, però que, per al·lo de què a l'estiu no es porta armillilla, no troben mai ocasió oportuna o es distreuen, cada dia, de sol·licitar una proposta o d'omplir-la si la tenen, aquests, desitgen que el 10.001 sigui tan lluny com la regeneració d'Espanya pels polítics madrilenys. I d'heus aquí com uns mateixos ideals d'aleccions, en posar-se en contacte amb la realitat positiva, es destriuen en dos camins, no solament diferents sinó completament oposats.

Sostenim un criteri exclusivament personal i que podrà ésser equivocatiu; però malgrat l'autoritat i el respecte profund que ens mereix el senyor Masferrer, degà dels periodistes esportius espanyols, engendradora de la iniciativa, una «Asociación Nacional de Periodistas Deportivos» no ens sona bé ni a les orelles ni a l'espectre. No podem jutjar el que serà l'estructura interna de la projectada «Asociación» fins a conèixer els estatuts i reglament pels quals es regirà, i per tant, un elogi o una censura a l'intent de crear-la, foren extemporanis i prematurs. Però en principi, l'idea no ens ha entusiasmat; per diverses raons, essent la primordial aquesta: Que de Catalunya, on existeix un Sindicat de Periodistes

Esportius model en el seu gènere, en neixi, i precisament patrocinada per elements de relleu dintre el Sindicat, la iniciativa de crear una «Asociación Nacional de Periodistas Deportivos»; iniciativa, així almenys ho creiem, que suposa la desaparició d'aquell amb tota la seva tradició gloriosa, amb tota la seva autonomia, millor dir, independència, a la qual deu el prestigi i solidesa assolits. Ultra això, la creació de la «Asociación» ve a confessar la negació de l'eficàcia, per a determinats assumptes o per a tots al plegat, dels organismes periodístics regionals. I en això la nostra disconformitat és absoluta. Demés, la projectada entitat, malgrat les raons al·legades pels patrocinadors, la creiem innecessària i fins i tot, en determinats aspectes radicals, indesitjable. Trobariem encertada la creació d'una «Federació peninsular d'entitats periodístico-esportives», però una «Asociación Nacional de Periodistas Deportivos» no ens acaba de fer el pes.

Que la «Federació» no és viable perquè només a Catalunya estan organitzats, com cal, els periodistes esportius? Ah! que s'organitzin als de les altres terres d'Espanya, que, si ho havem fet nosaltres, no veiem cap obstacle que ells puguin fer el mateix. Després, després pot intentar-se una «Federació»; però una «Asociación», ho creiem una equivocació. Que ho meditin bé l'iniciador i els patrocinadors de la idea nascuda el 13 de maig d'aquany.

CORREQUIA

Excursionisme

DUES IMPORTANTS ASCENSIONES

L'alpinisme o sia l'excursionisme d'alta muntanya va arrelant cada vegada més a casa nostra. Els vells excursionistes, els que han recorregut durant anys gairebé tot el Pireneu per a conèixer tot quant d'admirable enclou, traspassen la frontera i van a cercar nous horitzons i noves dificultats a vèncer, escampant entre el món alpinista el nom de Catalunya. Fa pocs anys comencaren a petjar els Alps suïssos i també el Mont-blanc, cim el més elevat de l'Europa occidental, i fa pocs dies que dos socis capdavaners del Centre Excursionista de Catalunya, els noms dels quals corresponen a les inicials L. E. I. J. V., retornen victoriosos després de guanyar els dos cims més difícils dels Alps francesos del Dauphiné: la Barre des Ecrins (4.103 metres) i la Meije (3983 metres).

Són aquests els dos pics més importants del macis del Pelvoux, tot el constituït per formidables agulles i profunds abismes, entre els quals blanquegen les geleres. La Barre des Ecrins és el seu punt més elevat, i en la seva travessia cal pujar durant cinc hores per penjades canals, tallant el gel de les pales que cauen directament en el precipici. El cim es troba en una afilada cresta que per un costat sembla desplomar-se en el buit, i per l'altra baixa en vertiginós pendent de glac fins al glacier Blanc. En el descens seguirem durant mitja hora l'esmentada cresta, despenjant-se per mitjà de la corda en la gelera i admirant les grandioses esquerdes i «seracs» de seixanta a vuitanta metres d'alçada, travessarem la bretxa dels Ecrins, un altre passatge delicat, i per la gelera de la Bonne Pierre arribarem a l'entrada de fosc al poblet de La Bérarde. Llarga jornada de divuit hores entre roques i gels.

L'altra ascensió va ésser a la Meije, anomenada pels alpinistes «la grande difficile». Té ben guanyada la seva renomada i qui es vulgui

mesurar amb ella ha de sentir-se ben segur de si mateix i amb força suficient per a lluitar durant les dotze hores que dura el pasatge de llocs difícils i perillosos. En el costat S. hi ha el refugi del Promontoire, lloc de partida de l'ascensió, penjat sobre d'una cresta i esguardant aquella colossal muralla de prop d'un mil·ler de metres verticals. L'escalada per aquest indret és de les més arriscades que es puguin efectuar, fortament suggestiva i plena d'emoció. Cal pujar per la muralla fent equilibris sobre un abisme, el fons del qual no s'albira, sinó que es veu aparèixer al lluny la vall. Són una sèrie de passos acrobàtics, sostenint-se en minuts preses que cal guanyar per mitjà de contraccions i sempre penjats en la vertical paret. Tots tenen un nom, mes entre ells sobresurt, per les seves dificultats i la seva situació perillosa, la «dalle Castelnau». Penjat dessota una bretxa es troba també el glacier Carré, la inclinació del qual és de 50 a 60 graus i on cal tallar passos en tota la seva llargada. Ja guanyat el cim del gran pic, l'esguard s'estén admirable sobre aquella salvatge confusió de punxaguts cims i agulles. En la travessia, fins al pic central, les dificultats continuen, havent-se de seguir una tallant aresta en la qual es troba la bretxa Zsigmondy, on és necessari guanyar una roca que surt en el buit, i en la qual cal fer miracles d'equilibri per a passar-la. En la davallada del pic Central es troba una dreta pala de glac, en la qual és necessari baixar per una corda en una llargada de 40 metres i tallar els coneguts esglaons. Les dificultats acaben i aviat s'arriba al refugi de l'Aigle, en les vessants de La Grave.

Tal són a grans plomades aquestes dues interessants ascensions, les quals han posat ben alt el nom de Catalunya i una prova d'això és que uns companys de l'excursió francesa, en el xalet-refugi esmentat del Promontoire escriviren en el llibre registre la següent frase: «Si tots els espanyols fossin com els dos companys que hem conegut, s'estimaria tant l'Espanya com la França. Espanya i França estarien iguals».

SANTA MARIA DE RIPOLL

Un fascicle de cinquanta pàgines, en excel·lent paper, amb una vintena de làmines reproduint més de trenta fotografies del monestir i nombroses de dibuixos a la ploma, tot plegat curosament tirat a casa, l'Oliva de Vilanova, forma la darrera publicació que el Centre Excursionista de Catalunya, el qual mai descansa en la seva patriòtica tasca, acaba d'oferir a l'excursionista, al patriota, a l'amant de la nostra història, al senzillament curios qui vulgui visitar-lo, el seu afany de conèixer les grans obres dels nostres avantpassats, d'una manera clara i concisa no exempta d'elegància i d'un to del més elevat patriotisme.

Qui vulgui saber ràpidament el que fou el gran cenobi, fogar de la nostra pàtria, qual sublim portalada és, no sols un blasó de la nostra noblesa, sinó una de les grans meravelles que en l'art romànic puguin contemplar-se; qui vulgui conèixer al detall la santa obra de restauració del monestir que portà a cap el qui fou un dels grans bisbes de Catalunya, el doctor Morgades; qui vulgui conèixer la gran riquesa en estatuës, frisos, capitells i finestres; qui vulgui capacitar-se de la valor dels elements o de les columnes del temple; qui vulgui saber el gran centre de cultura que fou el monestir; qui vulgui esbentarse del nombre dels nostres primers reus, els cossos dels quals tenen allí llur etern repòs; qui vulgui saber l'obra d'embelliment que ha fet el gran pintor En Joan Llimona, adornant el

Automòbils Delahaye

sol·licita una prova

Bruch, 166

cimbori amb plafons qualificats com a obres mestres definitives; qui vulgui sentir-se més orgullós cada dia d'ésser català davant de les grans obres portades a cap pels nostres avantpassats, que comprí i llegeixi detingudament el petit fascicle, el qual és una exquisida prova del bon gust i la refinada cura amb la qual va desenrotllant la seva obra el nostre gran Centre.

Ens oblidàvem de dir que les fotografies que embelleixen l'obra són dels senyors Vilaseca, Solà, Nonell i algun altre soci del C. E. de C., i que la lletra ha estat encomanada a En Joan Danés i Vernadas, un altre dels entusiastes capdavaners d'aquella casa on sols es treballa amb els ulls fets en la Pàtria.

S'estan preparant tres o quatre altres opuscles donant així, al exemple, el qual ens consta que comença a ésser seguit per alguns ajuntaments de poblacions importants de Catalunya, els quals comencen a capir la importància que per les respectives viles o ciutats té l'atracció de l'excursionista o turista, el qual deixa darrera seu una estela d'or.

EXCURSIÓ COLLECTIVA

Hem rebut el cartell convocant a la quarta Excursió Collectiva de Catalunya, patrocinada per la Lliga de Societats Excursionistes que organitza aquest cop el Centre Excursionista Rafel Casanova com a homenatge a la Natura, per al dia 16 de setembre vinent, en el trajecte Sant Celoni, Vilardell, Collbut, Can Valls, Olzinelles, Sant Celoni.

En l'aplec hi haurà parlaments, ballada de sardanes, solenne benedicció del banderí del Centre i concerts literari, segons detalls i programes que poden demanar-se al local del Centre, Sant Domènec, 7, principal.

La festa aprimet no desmereixer de les anteriors.

CONGRES DELS PIRENEUS

Organitzat pel Club Alpi Francès se celebrerà els dies 13 al 27 vinent, amb el concurs del nostre C. E. de C. En el programa figuren tres parts: excursions al voltant de Luchon, amb la inauguració del refugi d'Espingo, fins el dia 17; fins el dia 25, excursions als Pireneus Orientals, sortint d'Ax, i els dies 26 i 27, excursió des de Perpinyà a Barcelona i Montserrat.

Aquesta tercera part s'organitza sota els auspicis del nostre Centre, on es farà una recepció el dia 25 de setembre, anant l'endemà a la nostra Santa Muntanya, on, mentre uns grups visitaren el Monestir i encontres, altres faran l'escalada dels Ecos per a fer conèixer als nostres visitants els diferents aspectes de la muntanya. El dia 27 serà la visita oficial a la nostra ciutat, acabant el vespre amb un banquet al Tibidabo.

L'Autòdrom de Sitges

A la pista cimentada per a carreres d'automòbils, la construcció de la qual s'està acabant a la vila de Sitges, es disputarà el dia 28 d'octubre vinent una importantíssima car-

tera, la qual serà el I Gran Premi Internacional d'Espanya en pista, per cotxes de dos litres, el reglament de la qual acabem de rebre.

La distància en la qual es disputarà aquesta carrera serà de 700 quilòmetres, o sia 350 voltes a la pista, i serà disputada d'acord amb les prescripcions del reglament de carreres del R. A. C. d'E. Pels cronometradors oficials d'aquest serà pres el temps, ja que encara no havem sabut emancipar-nos d'una tutela que ens avergonzeix.

Les característiques dels cotxes que podran prendre-hi part són: cilindrada total màxima de dos litres; pes mínim dels cotxes, buits, 650 quilos. Cada cotxe haurà de portar pintat en el radiador i als costats del capot el nombre que li hagués correspost per sorteig, de forma i mida convenient perquè es puguin veure a gran distància.

El cotxe que hagi fet el recorregut esmentat en menys temps, serà el guanyador d'un premi de 50.000 pessetes i una copa, el segon de 20.000 i copa, el tercer 10.000 i copa, el quart 5.000 i una medalla, el cinquè 3.000 i medalla i el sisè, setè i vuitè altres premis de 3.000 pessetes.

La copa del primer es dona pel Rei, devent guanyar-se dos anys seguits o tres alterns, en carrera similar a la present, per obtenir-la en definitiva.

Dels cotxes guanyadors de premi, al que hagi fet deu voltes seguides, de la pista, en menor temps, li serà atorgat un premi especial de 3.000 pessetes, donant-se altres premis especials, els quals s'anunciaran oportunament.

La participació en aquesta carrera serà mitjançant invitació que el Comitè organitzador dirigit a les cases constructors, les quals no podran inscriure més de cinc cotxes per casa.

Les reparacions i revitolament s'hauran de fer per les persones d'a bord dels cotxes, en els llocs destinats a aquest objecte pel Comitè Executiu.

Anem, doncs, a entrar de ple en les carreres d'automòbils en pista, tal com es fan a les més preeminent nacions del món. La data del 28 d'octubre esdevindrà històrica.

Marítims

POLO AQUATICO

Un sol partit es farà diumenge a matí a la piscina del C. N. E., resultant ben interessant i posant de relleu la superior categoria dels jugadors participants.

L'equip blau, compost de Rebollo, Tusell-Rosich, Barté, Fontanet (J.), Gibert (F.), Gibert (L.), guanyà per dos gols a un el blanc, format per Blánchart, Trigo (J.), Bretos, Puig, Fontanet (S.), Guiraud-Trigo (M.).

En la segona part En Peradefordi substituï En Fontanet (S.).

NEDADOR COMPLET

En el darrer número de la revista «Natació», portantveu del C. N. E.,

CITROËN

L'automòbil més econòmic

cost i entreteniment

5.500 Pts.

AGENTS: Autolocomoción, S. A. - RAMBLA DE CATALUNYA, 90 - TELÉFON 422 G.

s'annuncia haver rebut del soci Manuel Roca una esplèndida copa d'argent, perquè sigui adjudicada al nedador més complet.

S'està elaborant el reglament per a les proves, les quals es faran durant la primera quinzena d'octubre.

REPATIMENT DE PREMIS

El dia 29 del corrent al matí a l'estatge del C. N. B., s'efectuarà el repatiment dels premis dels Campionats de la F. E. de N. A.

Atlètiques

BOXA

Dimarts a la nit, tindrà lloc en el Luna Park una interessant vetllada a base del campionat d'Espanya del pes gall, títol que en deu rounds de tres minuts es disputaran Lluís Valls i Carles Arcell, els dos pugils seleccionats per la Federació per a disputar-se'l.

Completen el programa de la vetllada els següents combats: En quatre rounds, Paez contra Muñoz i Puig contra Taffall, els dos combats del pes mosca; en sis rounds, Benjamín contra Brown, del pes ploma, i Fabregat contra Garcia, del pes gall. En aquesta vetllada actuarà de director de combats el senyor D. C. Reyes.

Entre els aficionats hi ha gran expectació per la pròxima vetllada popular del Parc, en la qual, en combat de revenja del que efectuaren a la Cort, seran posats novament davant per davant Salvador Albert i Francesc Mestres, puix igual interès posarà Albert, el qual a Madrid resultà vencedor, en demostrar que la seva decisió fou ben donada, com Mestres en demostrar el contrari, lliurant així, si és precis, una singular batalla.

Un altre combat de la mateixa vetllada que és esperat amb interès és el dels bantams Cuenca i Meya, el debut del qual fou una revelació.

Ciclisme

CARRERES DEL PORTAL NOU

S'admeten inscripcions per a la carrera de bicicletes (de cintes), amb els premis següents: dues copes i deu medalles d'argent, en les festes del carrer del Portal Nou. Aquesta carrera tindrà lloc el dia 9 de setembre, a dos quarts d'onze del matí.

Per a les inscripcions dirigir-se al carrer del Portal Nou, número 21, drogueria d'En Bernat Gómez, fins el dia 5 del vinent setembre.

A MOLLET

Dimenge es va celebrar la carrera organitzada per la Penya Ciclista Molletenca, amb motiu de la festa major, en el trajecte Mollet-Montcada-Mollet-Caldes-Grandollers-Pareis-Mollet (55 quilòmetres), donant-se la sortida a les 9.45, a 45 corredors.

Pel mal estat de la carretera hi hagué bastant d'incidents, retirant-se alguns corredors i arribant-ne alguns de plegats a la meta, i guanyant-se la carrera a l'emballatge.

La classificació fou: Teodor Montleys, 1 hora 59' 30"; Marcel·lí Llopis i Eduard Tresserras, amb 15 de diferència; Joan Fargas, 1 hora 59' 32"; Josep Elsal, 1 hora, 59' 34"; Gabriel Cruz, 1 hora 59' 38"; Josep Farré, 2 hores 4' 30"; J. Hierro, 2 hores 4' 34"; i després Joan Solanas, B. Escobar, S. Rabassa, M. Gallart, J. Gallart, J. Castellort i J. Cumi.

La classificació per categories fou: Segona, Fargas; tercera, Cruz; local, Mogas; i infants (Mollet-Lla-gosta i retorn), J. Pl. 41; Benet Agea, 42' 30"; Blai Garcia, 43'; Joan Rabassa, 44'.

Lawn-Tennis

LA COPA DAVIS

Boston (Massachusetts, E.E. UU.), 19. — Copa Davis de Lawn-Tennis. El jugador francès Lacoste ha vençut, en les proves que ahir tingueren lloc, l'australià Bacinnes, per 4 a 2, 6 a 1 i 6 a 2. — Havas.

Barreja

TURISME AERI

El secretari de la Penya de l'Aire, En Josep Canudas, el pilot català qui amb el seu aparell ha recorregut tantes vegades Catalunya en viatges de turisme aeri, ha tornat a

començar la seva campanya de vulgarització i propaganda.

Tripulant un aeroplà Avro-Rhone 100 HP., propietat d'En Jeroni Pujol, que l'acompanyava com a passatger, va sortir En Canudas de Barcelona dissabte dia 11 d'agost: 40 minuts més tard prenia terra a Vich. En els tres dies que va estar a Vich va fer nombrosos vols, amb passatgers.

El dilluns, dia 13, va sortir de Vich, seguint el curs del riu Ter, i per Girona i Banyoles, es va dirigir a Figueras, on atarrà. A la tarda va fer un formós vol sobre Roses i Castelló d'Empúries.

El dimarts va continuar la seva excursió cap a Besalú, prenent terra magníficament a una finca del senyor Pujol, on fou admirat l'avió per cents de muntanyesos d'aquella comarca.

Dimercres passat, a la tarda, i davant de nombros públic, sortiren de Besalú a les cinc de la tarda; una hora més tard, els turistes de Penya de l'Aire ateraren a l'aeròdrom de Barcelona, donant per acabada tan interessant excursió.

CORREDDISSES

De Societat

Estueja a Sant Salvador la família del nostre amic En Joan Vidal Salvó.

També passa temporada a Santa Fe del Montseny la senyora vídua de Musella i filla Maria.

Es troben a Font Romeu la senyora Isabel Llorach i els senyors de Masó-Baladia.

FIVE

La Mare de Déu de la Gleva

S'ha circulat la següent proclama: «Coronació Canònica de la Mare de Déu de La Gleva.

Tothom a La Gleva!

El 8 de setembre propiament és el dia senyalat per a la realització de la més gran explosió d'amor marí que hagi vist la nostra Plana i Comarca: serà la ditxosa diada en que es reproduirà aquí en la nostra terra una de les més glorioses festes de la pàtria eternal, posant per concessió pontifical sobre l'augustíssim front de la nostra Mare Maria la simbòlica Corona que la proclama com a Regina del Cel i de la Terra, com a Senyora i Majora dels nostres cors.

La Comissió central de festes, preveient que no hi haurà un sol cor marí d'aquesta nostra contrada que no vulga formar en la immensa garlanda que envoltarà devota i entusiasta la cèlica corona i que amb nosaltres s'uniran ensams, formant legió, mils i mils de devots pelegrins marians vinguts arreu, arreu de tots els llocs de la nostra Catalunya, a més a més dels que vindran de terres més enllà; atenent a la comoditat i al bon servei d'aquesta immensa generació que a redós del Santuari dels nostres amors s'ha d'aplegar, posa en coneixement de tothom el que per aquell dia

va preparant i confia tenir completament organitzat.

Trens: primer, de Barcelona vers les sis del matí, sortirà aquell dia un tren especial que admetrà passatgers fins a cobrir les places reglamentàries en totes les estacions del tràfec fins a Manlleu, on arribarà a les nou, per ésser a La Gleva abans de l'ofici solemnitat i Pontifical que serà a les deu.

Aquest tren sortirà de Manlleu, per a tornar a Barcelona, a les nou del vespre.

Segon. Tots els trens ordinaris de Barcelona a Manlleu i de Sant Joan a Manlleu, afegeiran al combol totes les unitats que sigui possible i en totes les estacions que sigui convenient.

Tercer. S'està gestionant que el tren que arriba a Vich a les deu de la nit, aquell dia continuï el trajecte fins a Sant Joan de les Abadesses.

Quart. Tots aquests trens estaran al servei del públic a preu reduït.

Cinquè. La Congregació expedirà bitllets d'anada i tornada: d'anada, del 1 al 15 inclush; i de tornada, del 16 al 25 també inclush.

Automòbils. — De Vich a La Gleva i de La Gleva a Vich, actuarà continuament un servei d'autos, automòbils i auto-camions adaptats a passatgers i el mateix de Manlleu a La Gleva i vice-versa. Es procurarà que els preus del viatge no siguin gaire més cars que d'ordinari.

Servei de Restaurants. — Hi haurà muntats a disposició del públic diversos llocs per a dinar, que seran: primer, el Restaurant del Ter, en l'espai i ombrejat pati de la Fàbrica Casacuberta on se servirà per 8.25 pessetes, un bon dinar calent, segon: el restaurant de La Gleva, en altre de-

partament del mateix lloc, on es donaran menjars freds dels anomenats «dinars-panera» a 5.50 i a 7.50 pessetes segons qualitat.

Tercer: Restaurant de la Verge Coronada: aquest serà enclavat en un lloc ben a la vora del Santuari i serà el Restaurant de luxe, on se servirà un exquisit i abundant menü per 25 pessetes cobert. Quart: Restaurant Popular on els nostres congregants serviràn i donaran completament gratuït un bon dinar, a tots els pobres que presentin el corresponent tiquet.

S'ha de tenir en compte que tots aquests Restaurants solament serviràn el dinar a aquelles persones que prèviament hagin adquirit els tiquets corresponents que des d'ara fins al 31 del corrent estan a disposició del qui vulgui adquirir-ne en el nostre Casal i en la casa dels senyors presidents dels Comités Locals.

A més a més de l'indicat referent a menjars i begudes, tenim la seguretat que seran moltíssims els particulars que pel seu compte i organització tindran per aquells environs del Santuari abundosa minestra i beures frescos i variats. Ho sabem de moltes cases de La Gleva i Sant Hipòlit; de ca la Balda, cal Buxó, i Virgili en la carretera de Puigcerdà, de l'Establiment a Vinyoles i can Jaume Comellas en la Farga del senyor Lacambra.

Misses de campanya. — A fi que tot hom pugui oir la Santa Missa en dia tant senyalat hi haurà, fora del Santuari i en diferents llocs, tres altars diferents on se celebrarà el Sant Sacrifici.

Per a donar una impressió de la magnitud de les Festes que es van preparant, mentre anem ultimant el programa definitiu i oficial que dintre pocs dies serà del domini públic, avui podem dir que són ja 4 o 5 els senyors bisbes que han promès honorar-nos amb la seva presència; que hi seran també els M. RR. PP. Provincials de les Ordres Religioses que tenen cases o convents en la Diòcesi; que no hi mancaran tampoc les primeres autoritats de Catalunya, de la província i de tota la Comarca; que és molt probable que hi assisteixi la suprema autoritat de la Nació, i a no poder ésser personalment hi serà degudament representada.

També podem indicar que hi haurà, per a donar animació a les festes, la famosa Banda del Regiment de Badajoz, amb la corresponent Banda de cornetes; la Xaranga del batalló de Ripoll i la Banda-Orquestra municipal de Vich a més d'alguna altra còpia-orquestra de la nostra Plan. La part musical de les festes religioses anirà a càrrec del nostre «Orfeó Vigatà» que en el Pontifical del dia 8 executarà tota la monumental missa dita del Papa Marcel·lí de l'immortal Palesrina; i en el dia 9 la preciosa «Missa del Roser» del nostre admirat mestre Romeu. A més de l'indicat, Orfeó hi serà també per a donar concerts i Orfeó Vigatà del Conservatori i ben segur alguns altres de la comarca que hi han estat convidats.

No oblidem que entre els dies de preparació, de les festes i de la Setmana mariana de post-coronació podria el poble fidel escoltar una bona trentena de sermons que predicaran els oradors de més renom de la nostra terra.

Uns mots també havem de dedicar al magne Certamen Literari-Musical que tant interès ha despertat entre els nostres literats i músics i que se celebrarà a la mateixa església del Santuari el dia 9, on faran sentir la seva autoritzadíssima paraula els digníssims presidents d'aquest doble concurs, els patriarques de les lletres i de la música catalanes: el tres vegades Mestre en gal saber canonge Jaume Collell i el mestre per antonomàsia En Lluís Millet.

No hi mancaran tampoc grans festivals esportius. L'actiu membre de la Comissió general de Festes senyor de La Riba d'acord amb el R. C. D. Espanyol de Barcelona i el nostre Esbarjo Maríà està preparant per als dies 8 i 9, sensacionals partits de futbol, curses i altres festes atlètiques.

Hi ha també en projecte una gran parada-revista dels Sometents comarcans que, ensem, que formaran en la magna manifestació, faran guardia d'honor a la Verge Coronada.

Fem notar per últim que durant aquells dies hi haurà esplèndides luminàries elèctriques en l'edifici del Santuari, començant pel campanar en la plaça i environs i fins a les altes del Ter on s'aprofitarà alguna escissió per a fer-hi reflexes màgics. Els dos dies principals acabaran amb dos verament magnífics castells de Focs artificials.

Vich, agost, de 1923. — La Comissió Central.

Casa Simón

Grans Magatzems de Novetats i Confeccions per a Senyora

28 - PORTAFERRISSA - 28

Fins el dia 31 del corrent

NOUS I GRANS DESCOMPTES

en totes les seccions de la casa per

FI DE TEMPORADA

VENDA DE

TROSSOS I RETALLS

A PREUS LLENÇATS

Ocasíó mai vista en la nostra clàssica Secció de Gangues

CONFECCIONS

de 50 a 80 per 100 de descompte sobre tots els models en VESTITS, BRUSES, JAQUETES, etc., etc.

28 - Portaferrissa - 28

NOTA:

Dipòsit de mosquiteres a preus de fàbrica

NOTICIES DE L'ESTRANGER

Butlletí internacional

20 d'agost de 1923

ACTITUD DE
STRESEMANN

Le Temps, de París, comenta amb una mica d'inquietud i de neguit el silenci del canceller Stresemann, després del seu discurs al Reichstag.

Deiem en aquest mateix Butlletí el dia 15, en conèixer les primeres notícies d'aquesta oració parlamentària:

«Més importància encara que el seu discurs tindrà la impressió que hagi produït a Londres i a París. Els comentaris dels periòdics francesos i anglesos ens revelaran l'efecte immediat que pugui produir en la resolució ulterior de la crisi europea.»

Ja hem vist, pels comentaris del *Corriere della Sera* i del *Temps*, que la impressió del discurs de Stresemann havia sigut més aviat favorable a Itàlia i França. També ho havia estat a Anglaterra. El *Times*, de Londres, després d'esperar que França reconeixerà amb la mateixa claredat que Anglaterra la necessitat de mantenir l'aliança com un instrument de pau, diu que la situació actual d'Alemanya permet confiar en un arranjamant ulterior de la crisi europea: (Fortunately, a respite has come in Germany. The disorders are dying down. Provisional measures of financial reform have been taken, and, whatever may be their permanent value, these measures and the new administrative activity of the Government have apparently staved off the immediate danger. Dr. STRESEMANN'S Government seems to have been greeted with confidence. The new CHANCELLOR'S inaugural speech was not striking, but it was not dogmatic. It suggests openings for varied action. For a moment a new opportunity is given. Will the deeper wisdom of the general interest yet prevail?)

Però, a París, com deiem abans, comencen d'impacientar-se. Coincidint amb la transmissió de la nota del govern francès a Anglaterra, diu *Le Temps*, després de comentar la situació interior d'Alemanya:

«Ainsi les inquiétudes qu'on attribue a M. Stresemann ne sauraient être, à nos yeux, la vraie cause de la réserve où il s'est tenu pendant ces jours peut-être décisifs. Certes, il peut avoir d'autres raisons pour le taire. C'est à lui et à ses collègues, uniquement, qu'il appartient de déterminer l'heure et le sens des futures explications allemandes. Mais il nous faut bien constater, en vue de l'avenir, que le nouveau gouvernement du Reich n'a pris l'initiative d'aucune suggestion pratique ni d'aucun projet d'arrangement, entre le moment où il s'est installé au pouvoir et l'époque où la politique française doit se définir derechef. Aucune donnée nouvelle ne s'est ajoutée jusqu'à présent, par la volonté de l'Allemagne, au grand problème européen dont M. Poincaré et M. Baldwin s'entreprendront peut-être un jour.»

Aquesta invitació oficiosa a la presentació de noves proposicions, serà atesa per Alemanya? Voldrà el Dr. Stresemann prendre la iniciativa d'obrir noves converses amb els aliats o mantindrà la nota del govern Cuno, del 7 de juny, com a darrera paraula del gabinet alemany?

El més probable és que el Dr. Stresemann, actuant amb la prudència que li dicten les circumstàncies, esperi una mica, fins a veure l'efecte que produeix a Londres la nova nota francesa.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

El cicló de Hong-Cong

Hong-Cong, 19.—El tifó que es desencadenà ahir fou extremadament violent, calculant-se la velocitat de l'aire en unes cent trenta milles per hora.

La seva durada fou de poc més de seixanta minuts. A conseqüència del naufragi del submarí britànic «L. 9», no s'ha hagut de lamentar cap víctima.

Nombrosos navilis foren llançats contra la costa i els acantilats, perdent-se'n molts parcialment o totalment.

S'ignora la sort que hagin pogut córrer les tripulacions respectives, encara que, donada la violència del tifó, es suposa que seran pocs els que hagin pogut salvar-se.

Altres embarcacions, que eren al port pogueren sortejat la fúria de l'huracà, marxant a la deriva.

Es desconeix el nombre de víctimes i els danys ocasionats, per estar destruïdes completament les comunicacions; però es creu que les desrrocs són considerables, especialment a la part de terra. — Havas.

L'Estatut de Fiume

Roma, 20. — A jutjar per les notícies que publica el «Messaggero», Jugoslàvia s'ha adherit a la proposició presentada pel Govern italià per a solucionar la qüestió de Fiume. — Havas.

L'evacuació de Constantinoble

Angora, 20. — Ha estat aprovat el projecte relatiu al pla d'evacuació de Constantinoble pels aliats.

En primer lloc i deu dies després de la ratificació del tractat de pau, seran tornats els immobles de propietat privada que foren requisats i successivament es restituiran els immobles propietat de l'Estat valxells de guerra, línies telegràfiques i telefòniques, etc. — Havas.

L'Associació Nacionalista de Bluecher

Londres, 20. — Els periòdics d'aquesta capital publiquen notícies segons les quals l'Associació Nacionalista de Bluecher és teatre d'estranyos esdeveniments.

E general de l'Associació ha estat detingut, acusant-se'l d'haver comès un important robatori.

El director militar ha presentat la dimissió.

El cap d'un grup que havia efectuat un assalt a l'esmentada Associació, ha estat trobat mort, amb indicis d'haver-la-hi causada una bala de revòlver. — Havas.

Focs als boscos de França

París, 20.—Comuniquen de Draguignan (Departament del Var, que s'ha declarat un formidable incendi a la regió de Maures, quedant destruïdes tres petites viles. El foc s'ha corregut a Saint Aygules, resultant destruïdes algunes cases de camp. — Havas.

Cannes, 19.—S'ha declarat un gran incendi als boscos propers a aquesta població, els quals han resultat quasi completament destruïts.

També ho foren nombroses cases de camp.

Els camins, en sa majoria, estan interceptats i la circulació dels trens es fa amb considerable retard. — Havas.

Cannes, 20.—Després de grans esforços ha estat dominat l'incendi que es declarà ahir al macis muntanyós d'Estérel.

Els danys són d'importància.

A conseqüència de l'incendi han resultat carbonitzades tres persones. — Havas.

París, 20.—Es tenen notícies d'haver-se declarat nous incendis a les muntanyes del Var, a l'Herault i altres departaments meridionals de França. — Havas.

França reconeixerà el Rei de Grècia

París, 20. — Segons «Le Matin», el Govern francès sembla mostrar-se disposat a reconèixer el rei de Grècia com a rei de dret. — Havas.

Radie a Londres

Londres, 20. — Ha arribat a aquesta capital el «leader» croata senyor Radic. — Havas.

El President Alvear

Buenos Aires, 20. — Estan mancats en absolut de fonament els rumors circulats a Madrid respecte a un accident esdevingut al president de la República senyor Alvear. — Havas.

Inundacions a Polònia i a Birmània

Londres, 20.—Telegrafen de Varsòvia als periòdics d'aquesta capital que a conseqüència de les pluges torrencials d'aquests dies s'han produït importants inundacions, a conseqüència de les quals, a la regió de Plotzk, han mort 31 persones. — Havas.

Londres, 20.—Segons notícies de Calcuta que publica «The Times», el riu Iruadhi ha experimentat fortes crescudes, a conseqüència de les quals han quedat enterrades en les aigües algunes ciutats i nombrosos pobles de Birmània.

Han arribat a Rangon, fugint de la inundació, 150.000 persones. — Havas.

Els impressors de Berlín

Berlín, 20.—Els impressors d'aquesta ciutat, en vista dels augments que han sofert els salaris, han resolt reduir les hores de treball i tancar les impremtes, si fos necessari. — Havas.

Els sabotatges alemanys als territoris envaïts

Brusselles, 20.—L'enginyer alemany Mengen, detingut com a cap de la banda que organitzà els atemptats ocoreguts últimament a Aquisgran, ha declarat ser un dels elements directores d'una secció el cap de la qual resideix a Alemanya no ocupada, i la missió del qual era organitzar actes de sabotatge en les línies de ferrocarrils. — Havas.

Els treballadors del moll de Londres

Londres, 20.—Els descarregadors del port de Londres han reprès el treball. — Havas.

El deute surant

d'Alemanya

Berlín, 20.—El deute flotant d'Alemanya s'eleva a 117 bilions tres cents mil milions de marcs.

Des d'avui la tonelada de carbó es cotitzarà a 85 milions de marcs. El Consell municipal ha protestat contra aquest nou augment. — Havas.

Manifestacions

nacionalistes a Baviera

Múnic, 20.—Malgrat les prohibicions del Govern del Reich concernent a reunions i manifestacions, les tropes d'Hitlers han desfilat pels carrers en algunes ciutats de Baviera. — Havas.

La nota francesa

al govern de Londres

París, 20.—La nota francesa relativa a la resposta britànica serà lliurada demà a Londres. — Havas.

Brusselles, 19.—L'ambaixador de França en aquesta capital ha comunicat al ministre de Negocis Estrangers senyor Jaspar, la resposta del Govern de la República a la recent nota britànica. — Havas.

Publicacions rebudes

— «El propagador de la devoció a Sant José». Número corresponent al dia 15 de present mes d'agost.

— «Tota pulchra». Núm. 34 d'agost d'aquesta revista mariana que es publica a Vich.

Butlletí de LA VEU DE CATALUNYA
20 AGOST 1923

LA FAMÍLIA
DELS GARRIGUES

PER

J. Pin i Soler

«Sabent a quin sant encomanar-se, s'encomanés a la pobra Teclèta, acabant per caure a genollons, implorant, amb mans plegades, l'ànima pura de la que fou sa muller i demanant-li que intercedís per ell i per llurs fills.

La Mercè, en aquest punt, pregava la seua advocada, dient-li amb fervor com si parlés a persona viva:

— Patrona meua! Vós que aneu acompanyada de captius redimits per la vostra intercessió. Vós, Reina del Cel, a qui la mare al néixer m'encomanà. Vós que d'ençà que tingúis de red imploro i en mes penes i desconsorts. Vós, la més pura, Vós la més Santa, Vós la més piadosa... demaneu a vostre Sant Fill que aparti d'aquesta casa plors i malvolences, que inspiri a tots amor i gràcia... Verge Santa de la Mercè, intercediu per nosaltres!

La pobra tia, acabada la part de rosari que era de llei cada vespre, ne començà una segona a causa de la gravetat dels fets ocorreguts.

De manera que la gent del Mas no estaven tan adormits com semblava. D'en mig d'aquella quietud material s'aixecava la pregaria del pare, que trist, afligit, es penedia d'haver estat poc cristià, de no haver seguit prou fidelment lo Diví Mestre que deia: «Deixeu venir los infants» del qui li havia donat la missió sublim i sacra d'estimar i fer-se estimar...

La seva oració era seguida per lo dolç murmurí que dels llavis virginals de la blanca colometa pujaven al cel.

La senzilla, dolça i essencialment catòlica oració de la tia, s'ajuntava als precs de l'un, als plors de l'altra, i les tres oracions plegades, formant un pom de pensaments, desitjos i esperances, s'encelaven vers la Potència divina que podia fer dels desigs actes, dels gemes rialles, goigs de les llàgrimes.

Lo Narcís, abans de florir-se al llit, rodà encara de dalt a baix cercant novament el Jaume.

No esperant ja trobar-lo i tantent fer soroll, se despullava tot pensatiu, quan, al destapar lo llit tocà prop del colxi un paper doblegat... en lo punt mateix que bufava el llum, i de paupentes, eixí del quarte per a encendre'l.

Passant davant de la porta de l'amo, s'oïren a la portalada del baluart grans trucs i veus.

Lo Garriga, que no dormia, oïnt los trucs i el lladrar dels gossos, cridà del llit estant:

— Narcís! Què busques?

— Anava a encendre llum a la llaneta.

— Per a obrir? — cridà enfadat... — Vés-te'n al llit i que pigui... Jo tinc la clau.

Sols los gossos respongueren als trucs que amb tanta impaciència es repetien.

Lo ball

Es costum de viles: la de reunir-se al jovent tardes i vespres per a ballar i divertir-se.

Quan vila i llogaret es troben prop, los veïns del llogaret van a la vila, o els de la vila al llogaret.

Succeeix també, de deu cops vuit, que els de la vila cerquen bronquina als del llogaret o viceversa; com féu notar Cervantes, al qui cap ridícul humà pogué amagar-se, mai deixa de trobar-se en les viles algun regidor que ha perdut l'ase, o algun veí que sap bramar. De la forma d'un campansar, de la manera de fer una feina del camp o de pronunciar una paraula neixen desavinences, disputes, garrotades...

Fins en pobles grans, en ciutats, existeixen ditxos i mofes, germe sovint de greus discòrdies.

Per quin motiu los de Tarragona són pelacanyes i a Tarragona manxen, los de Reus són ganxets, los de Mataró «savis»?

I la tendència a treure's renoms? Uns que s'expliquen: pigat, ros, xato, nano, guenyo, gerrut, defectes físics que la gent mal educada treuen a la cara, però altres, caró, mort, llamps, petúnies, piton, franca por-

rons... d'on vénen? Ni els mateixos que els porten ho saben.

Entre la gent de la Secuita i la dels Pallaresos, com no podia fallar, hi havia mofes i «xascarrillos», que dits una vegada potser feien riure, però que repetits s'acabaven en plorals.

Hi havia, sarau a la Secuita.

S'efectuava en una sala a peu pla del carrer, que havia servit d'escola, i n'era enrajolada. Gran luxe!

Encara es conservava l'enfustadet on s'havia trobat la taula del mestre i al seu «puesto» s'assentaven los músics: un cornet, que havia sigut músic de regiment i tenia estanc; dos violins cecs de naixença i un clarinet que no hi veia gaire.

A l'entorn de la sala, pots i bancs, al sostre tres filferros gruixuts de mosques que servien per a penjar llums lo dia que el sarau s'allargava fins que era tard, o les nits, que durava fins que era aviat.

Los cecs, ben apuntalats en llur parany, es donaren lo «la», i un glopel d'aiguadent al clarinet i al cornet, s'eixugaren lo bec, i l'empregueren amb l'hinne de Riego que, vistes les circumstàncies, s'hi esqueia d'allò més.

La «patriòtica» tocada serví de simfonia.

Una estoneta de repòs mentre acabaven d'entrar balladors i balladores i, seguint l'hinne de Riego, un «scho-tis» o cosa per l'estil, que cap parella ensopiegava; no obstant, a copia d'empentes per davant, a dreta i esquerra, a reculons, ajudats sobretot per les patades del «cornet» que marcava el compàs com si asoles llenya, uns davant, altres darrera, empenyueren

investida girant entorn de la sala com a parell de baldufes.

Una de les parelles que amb més andor seguia els harmònics sons d'aquells artistes, era la formada per la Tules — favorita oficiosa de l'hereueta Garriga, i l'Anton Cirera, lo secretari interi dels Pallaresos... un rogec, cabells com fil de panotxa, ulls mal dibuixats i d'un blau aigua-lit, nas punxegut, barretes de vella.

La mossa s'havia encapillat totes ses veles i gallardets. Els cabells negres, abundants, portava la flor més espanyola: el clavell.

A les orelles los pensaments «tot d'or francès esmaltat»; al coll, mocadoret de pita que li arribava just a la musculera, i els becs, nusats damunt esplèndida pitrada, falduilles d'indiana clares, sabateta fina, mitges blaves ben estirades.

Lo vestit del secretari adequat a la moda dels elegants de vila, que volen i no gosen adoptar del tot lo vestit de ciutat.

En lloc de la calça curta que tant escau sobretot a qui té cames ben fetes, l'horrible «pantalón» inventat per algú que les tenia totes... emmilla de vellut amb grans rams, ge «d'Orleans», corbata amb agulla pitera, sabates de tela crua i catxutxa de quatre colors amb pala de cola, pentinat a la Narvaez, punta de puro darrera l'orella, i dos dits de faixa blava sota l'ermilla.

Lo conjunt, il·luminat per la llus-sor que dona la superioritat, essent evident pel secretari que en tot lo hall no hi havia qui li vingues al tur-mell.

Daben encara a sa persona un re-lleu més de satisfacció les mirades

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALÀ D'AVISOS I NOTÍCIES

Dilluns, 20 d'agost de 1923

Els combats del Marroc

El govern de les responsabilitats

LA concentració lliberal conquerí el poder amb la bandera de les responsabilitats, és a dir, amb l'objectiu concret de fer-ne efectives les de caràcter polític pel desastre marroquí de 1921.

Però la seva conducta, en tots els ordres, ha sigut tan inexplicable, tan desencertada, tan desastrosa per als interessos permanents del país, que constitueix un veritable cas de responsabilitat ministerial.

En els afers del Marroc, aquest govern de les responsabilitats ha contret la màxima responsabilitat. Tots, o gairebé tots els seus antecessors, mancaren a llur deure per imprudència o per ineptitud. La incapacitat i la desídia d'aquest Ministeri superen tots els precedents. Fa vuit mesos que pujà al poder i que instaurà al Marroc el protectorat civil.

Civil? Quin concepte en tindrà un govern que, lluny de repatriar l'exèrcit expedicionari, com demanava unànimement l'opinió del país, ha augmentat els efectius militars a l'Àfrica, i, sense assenyalar-los cap objectiu a assolir, ha creat la situació que originà els sagnants combats del 28 i el 31 de maig i el 5 de juny i ara els dels dies 17, 18 i 19 d'agost, que semblen el començament d'una nova campanya?

A un país on existís una opinió pública una mica sensible, aquest govern no hauria pogut sobreviure al combat del 5 de juny. I aquesta mateixa opinió pública no consentiria que siguessin governant ara els homes que han dut el país, com a conseqüència del fracàs sorollós i sagnant de la seva política africana, als combats dels dies 17, 18 i 19 d'agost, combats sense cap objectiu, en els quals han estat sacrificats centenars de baixes a la inèpcia i a la inconsciència de l'actuació ministerial.

El govern de concentració lliberal, que inicià la seva etapa ministerial amb el nomenament d'alcaldes de R. O., contradient tota la seva significació democràtica i reformista; que realitzà una campanya electoral ja definitivament jutjada, trepitjant tots els drets i volent fabricar una majoria fictícia, estafant la voluntat del poble i embrutant les fonts de la sobirania als seus mateixos orígens; que, després de les eleccions, prosseguint impertorbable en la seva obra, exercí damunt el Tribunal d'Actes la pressió escandalosa que tothom recorda; ha ultrapassat encara tots els límits de la seva infidelitat i de la seva deslleialtat al país, amb la seva inqualificable i increïble actuació al Marroc.

La conducta del govern en els afers africans és una cosa que no té nom. Endebades nosaltres, i molts d'altres òrgans d'opinió, hem vingut condemnant cada dia aquesta conducta, i hem vingut anunciant cada hora els desastrosos resultats que produiria, els únics resultats que fatalment podia produir, i la imminència inevitable dels quals veia tothom, trets els governants que tenien el deure inexcusable de preveure'ls.

La responsabilitat d'aquest govern és enorme. Supera totes les responsabilitats contretes per tots els governs anteriors junts. Si a les terres d'Espanya, fora de Catalunya, existís la mateixa consciència activa que aquí, aquest govern no podria sobreviure vint-i-quatre hores als seus sagnants fracassos.

Ara voldrà invocar el patriotisme del país per a rebutjar els atacs dels moros, aquests atacs que la política del govern no ha sabut ni evitar ni repellar quan n'era l'hora. No. En aquests casos, el patriotisme, àdhuc des d'un punt de vista espanyol, no demana l'ajut a un govern reconegudament inepte, sinó tot el contrari. Adhuc durant les angoixes punyents de la guerra gran, els pobles més patriotes i més civilitzats del món foragitaven els governs i els cabdills que no responien a la confiança pública, que no demostraven llur aptitud. Entestar-se a mantenir les causes dels desastres no pot dur sinó a la catàstrofe definitiva. I si totes les terres d'Espanya haurien de sentir envers els governs de la decadència i de la disbauxa aquesta hostilitat alliberadora, a Catalunya, on viu una consciència nacional, tothom sent, davant tanta imperícia i tanta ineptitud, que sacrificuen debades el nostre jovent i la nostra riquesa, una ira santa barrejada amb un fàstic instintiu.

Els boscos cremen

A les deu del matí de diumenge es va iniciar un incendi a les muntanyes de sobre de Sant Andreu, en el lloc conegut per «Pins de Bonavista» estenent-se les flames als pins de la Marquesa, al bosc d'En Fotxà i a part del bosc del marqués d'Alfarràs, on els bombers van poder limitarlo.

El foc va agafar una extensió d'uns tres quilòmetres quadrats de pineda.

Al migdia es va declarar un altres incendi a un bosc de la part de Sarrià, propietat del marqués de Sentmenat.

Van acudir-hi els bombers i van dominar-lo aviat.

Les Idees i les Imatges

DELS COMPLIMENTS

No ens passen imperceptibles, en la vida de relació social externa, el falsejament, l'equivoc i el grotesc de certs compliments convencionals, excessius i aparatosos.

Cal, però, no menysprear-los massa els compliments.

En el fons, són un veritable producte de la civilització; un testimoni de una raça un «pedigré» excel·lent.

Molt pitjors que els que es dediquen al compliment artíficiós, embafador i superlatiu, són, sens dubte, els que — tan sovintejadors a casa nostra! — es vanen de no fer-ne mai de compliments.

Solen ocupar aquests una situació més absurda encara que els altres. El que ells creuen una virtut, és, per regla general, un defecte. En canvi d'una franquesa i d'una sinceritat — dit sigui de pas, les més de les vegades, imaginàries — el que fan, en realitat, és comportar-se d'una fàula groguera, injusta i dura en extrem: «sense compliments», com diuen ells, triomfalment i ignara.

JOSEP MARIA JUNOY

Dietari històric

19 d'agost de 1845

UNA R. O. CEDEIX ALS FRANCESOS RESIDENTS A BARCELONA L'ESGLÉSIA DE SANT FELIP NERI

S'establí la Congregació de l'Oratori l'any 1673, edificant-se el primitiu convent, gràcies a l'ajuda dels bisbes de Barcelona i de la Seu d'Urgell. L'any 1677 estava ja llest.

L'actual església i convent, més grans que els anteriors, són de l'any 1752, recordant-se que serví de caserna en els dies de l'ocupació napoleònica. A la supressió de les Òrdes religioses s'utilitzà de l'any 1836 al 38 per a càtedres, de la Universitat literària, i més tard el convent, per a oficines de l'Estat.

En la data que consignem es va cedir l'església als francesos aquí residents, sense que en res perjudicàs als drets de les parròquies, ja que se la va destinar a educació de la joventut, i a que els súbdits de França poguessin exercir en la mateixa actes de devoció.

La festa inaugural del nou culte es va celebrar el primer de maig de l'any 1846, amb una solemnitat funció, en la qual digueren els oficials els rectors de Santa Maria del Mar, del Pi, de Sant Just i de Sant Jaume, i a la qual assistí el cònsol de França, M. Ferdinand Lesseps, aquí tan popular, des de les bullanes de l'any 1843, el més escollit de la colònia, les autoritats civils i militars i els representants de les nacions estrangeres.

Com fes poc temps que el rei dels francesos Lluís Felip es llurés d'un atemptat, es va celebrar amb tal motiu un Te. Deum.

La facultat de nomenar el capellà de Sant Felip Neri quedà reservada al bisbe de Barcelona, a proposta del Govern francès. Després tornaren a ocupar el convent i església els Pares de l'Oratori, sofrint el convent diverses transformacions, entre elles el de servir d'Ateneu Obrer.

20 d'agost de 1891

MOR A BARCELONA L'ESULTOR ROSEND ARUS I ARDERIU

Nasqué a la nostra ciutat el 16 de juliol de 1847, i si bé començà la carrera de Dret, no la seguí, ja que el seu pare, ric comerciant, li deixà una situació ben apropiada per a dedicar-se als treballs literaris, que eren la seva feblesa.

Fou un dels catalans tauròmacs, director de la primera revista que en aquest gènere es publicà a Barcelona, anomenada «Pepe-Hillo», i entre els diversos periòdics que dirigí cal esmentar «Les festes de Barcelona», «El Ponton», «La Lutz» i altres.

Lliçó interessant

El que costa a un poble d'obtenir la independència

UNA lliçó ben interessant per qui, com nosaltres, lluita per la seva llibertat, ens arriba de Filipines. Està continguda en el fascicle que, sota el títol «Nuestra demanda de libertad», ha editat i circulat profusament la «Comissió d'independència» d'aquell poble. Allí s'expliquen totes les vicissituds que han passat les illes des del moment que s'emanciparen del domini d'Espanya, i com, malgrat dels esforços que sense interrupció han realitzat els filipins, i de l'èxit formidable que en tots els ordres ha assolit el govern autònom per ells establert, i de les constants i repetides promeses que els han fet els Estats Units, no han aconseguit encara veure arribada l'hora d'assolir l'absoluta independència, ideal de tot aquell poble, pel qual tantes guerres sostingué contra Espanya i pel qual propugna des que veié establert son govern autònom.

Es ben interessant i curiosa — repetim-ho — aquella lliçó, tant per la profunda simpatia que aquell poble ens inspira, com pel que pugui aprofitar-nos a nosaltres.

L'any 1898 aconseguiren les Filipines treure's de sobre el jou espanyol, després d'haver fet dotzenes de revolucions anteriorment. Contribuí en bona part a aquell èxit l'ajuda dels nord-americans, que donaren armes i municions a les forces filipines i que amb un cos d'exèrcit propi s'apoderaren de Manila.

Però quan els filipins es creien que havia arribat el moment de governar-se lliurement, es trobaren que no havien fet sinó canviar d'amo, perquè els americans no es movien d'allí.

Emprenqué, llavors, el poble filipí la guerra contra Amèrica, lluita desigual, que durà cinc anys, i en la qual fou completament derrotat. Li fou imposat un govern americà.

Llavors el poble filipí, que més que mai desitjava la independència, va canviar de tàctica. Deixà de considerar-se en guerra amb l'Estat opressor i es proposà obtenir la llibertat tractant, a les bones, amb el dit Estat. «Un cop vençut el poble filipí — diu el fascicle — deposà les armes i es resolgué a obtenir, apellant a l'esperit de justícia i a la magnanimitat i equitat del poble americà, el que no aconseguí obtenir en la lluita armada. Llavors començà les seves campanyes per la independència, mitjançant arbitris i disciplines de pau. Acceptà el govern americà, desitjós de demostrar a aquell poble, no solament la seva capacitat política, sinó el seu desig inextingible d'ésser lliure.»

A això respongué el poble americà col·locant-se en el mateix pla, anunciant que gradualment aniria concedint als filipins participació en llur govern i que en definitiva s'accediria a llurs desigs. El president McKinley havia dit, arran de l'ocupació: «Les Filipines són nostres, no per a explotar-les, sinó per a desenrotllar-les, civilitzar-les, educar-les i ensinistrar-les en la ciència del govern propi.»

Les Filipines demanaven constantment la seva independència. En les eleccions per a elegir la primera Assemblea Nacional, l'any 1907, el partit independentista aconseguí una gran majoria, i la dita Assemblea, en finalitzar la seva primera sessió, féu una solemnitat afirmació d'aquell desig del poble filipí.

La incessant propaganda dels filipins havia fet que un dels grans partits polítics nord-americans, el partit democrata, es declarés favorable a les seves aspiracions. L'any 1911, el citat partit obtingué la majoria de la Cambra de representants dels Estats Units, després de la qual cosa cuità a presentar un projecte de llei pel qual es concedia la independència a les Filipines, projecte que passà diverses vicissituds, perquè quan l'aprovava la Cambra el rebutjava el Senat, i quan el volia el Senat, la Cambra no l'aprovava, i, per fi, l'any 1916 s'aprovà definitivament la que s'anomenà Llei Jones, que concedia a les Filipines una autonomia amplíssima, sota la sobirania dels Estats Units, declarant que aquell règim era sols temporal i preparatori de la completa independència, que seria concedida quan s'establís a les Illes un govern estable.

El poble filipí acceptà i establí, amb tot l'entusiasme i tota la fe, el govern autònom que se li concedia.

En «La Lluminera de Nova York», d'En Cuyas, publicà les «Cartes a la dona, en vers, fetes per un pagès d'Alp», que signava Pau Pi i Pla, ressenyant l'Exposició Universal de Filadelfia de l'any 1876.

Es dedicà al teatre, representant-se cada any «El Nuevo Tenorio», que escriu en col·laboració amb En Joaquim Maria Bartrina, ja que els altres drames i comèdies castellans no s'h'an tornat a representar.

Fou el poeta de la Societat humorística del Born, fundada per En Sebastià Junyent, sota el lema filantropia i diversió, i li representaren comèdies, sainets, drames, revistes, al·legories, obres de màgia com «La

Llúcia de cabells de plata», uns «Pastorets», «La Ventafocs» (1877), i una sèrie d'obres filles totes de l'actiu i que amb els temps s'han muntat.

Fou amant de la cultura popular, com ho demostrà llegint a la ciutat de Barcelona la «Biblioteca pública d'Arús», amb una important quantitat i que enclou més de 30.000 volums.

Arús i Arderiu fou d'idees avançades, però s'inspirà sempre en l'amor a la nostra terra, essent vicepresident del Centre Català, i seguint les inspiracions d'En Valentí Almirall.

ESPIGOLAIRE

de Madrid estant

El termòmetre de la ciència la ciència del termòmetre

LABAT sia Déu! Totes se les pensen. Ara resulta la cosa més meravellosa que podia resultar. Tots estàvem convençuts que patíem una calor extraordinària, molesta, torturadora. Sem sentit amb una gran virulència els excessos, verament considerables, de la calor. Hom ha comprovat, per totes les classes de comprovacions que hom tenia a mà, — àdhuc la dels termòmetres de tota mena, — que la temperatura era arribada a uns graus hiperbòrics i caniculars. Ens planyem, doncs, tots, del càstig d'una calor excessiva.

Sí, eh? Doncs no. Ara resulta que no. Tot han estat fatonies, ganys d'enraonar i de donar-nos importància. El termòmetre de l'Observatori Meteorològic no ha marcat mai més enllà de 36 graus o una coseta així, modesta, d'anar per casa, una temperatura de platja d'estiu, de Caldetes al sol. (Això és un afany que fa el cronista a la distingida i aristocràtica colònia estiuenca de Caldetes.)

De faiso, que ens trobem amb una temperatura oficial. Quan ens queixem de rigors mai vistes fem un paper ridícul. Al mateix moment en què, amb el nostre termòmetre, comprovem els 40 graus o la seva proximitat, ve el termòmetre oficial, amantent, afalagador i sollicit, i ens diu inapel·lablement: 35.04°. Sembla que hauria de produir de seguida un refrigeri, una mena d'alenada de fresca, un descens ràpid, una sensació plaent de refredament. Però, ai!, aquí fallen les previsions amorosives del termòmetre oficial. Malgrat els vers optimistes ben intencionats, hom segueix sentint la mateixa calor abrasadora, la mateixa sensació canicular. Si hom vol conciliar — disciplinat i urbà — la seva calor amb l'oficial, es veu en un embull: qualsevol termòmetre que no sigui el de l'Observatori Meteorològic, marca uns temperatures ben per damunt de l'oficial. El conflicte arriba a ésser tragic. Déu meu, s'hauran sindicat els termòmetres, estaran en vaga de graus alçats o és que el termòmetre oficial està en vaga de graus caiguts? En un altre aspecte del problema: l'òrgan crea la funció, o la funció crea l'òrgan? Fa la calor que diu el termòmetre, o el termòmetre diu la calor que fa?

Hom debatrà endebades problemes tan intrincats. Es gran, però! No en teníem prou amb la calor, que encara haurem de patir d'angúnia!

Però, tot ve que se sap. Tot ve un dia que s'esbomba i aclamix. Finalment, la sollicitud paternal i de bona fe del termòmetre oficial, el seu desfici per a fer-nos suau l'estiu, ha tingut una explicació.

Pel que sembla, després que la ciència hagué inventat el termòmetre, calgué inventar la ciència del termòmetre. Aquesta ciència o mena de tractament científic del termòmetre, té les seves lleis, els seus entrecaballs i els seus miraments. De moment, pot ben establir-se que, al termòmetre, la calor no li prova, i està clar! no convé exposar-lo massa. Així, doncs, la ciència del termòmetre exigeix que, quan fa massa calor, el termòmetre visqui en la dolça il·lusió que no en fa pas tant com diuen. Per tant, es col·loca l'aparell en una habitació ben frescota, amb doble — i potser triple, si convingués — joc de persianes, prenent tota mena de precaucions, a fi que la massa calor no pertorbi el seu delicat organisme. Aleshores el resultat és ben sorprenent. En el mateix moment en què el ciutadà pacífic i ingenu experimenta, a la Porta del Sol, o al sol de la porta, cap a 40°, el termòmetre oficial va i diu, deia: Què diu, sant cristià! No s'encaparrà: 35°, i encara gràcies!

No és curiós i magnífic el procediment? Sobretot, lògic; perquè, com a oficial, no pot ésser més fresc. El termòmetre és com una mena de ministre d'Estat fent declaracions respecte l'afer del Marroc. (Malgrat tot, sempre més civilistes que mai!)

Però, ai!, els ciutadans vulgars i pacífics que no tenen per afeccions oficials, compten en canvi amb un termòmetre vulgar i, sobretot, amb una sensibilitat molt viva per a la calor. I no els conhorta l'enganyifa generosa i ètica del primparat termòmetre oficial.

Una vegada més, l'opinió pública està en disconformitat evident amb els qui manen, i crida amb tota la raó: Menys política i més administració!

Confiem, però, que amb temps i paciència tot s'anirà adobant. La ciència del termòmetre és plena, com la poesia, de virtuts desconegudes. Davant d'ella, s'obre un camp infinit de possibilitats. Qui sap si s'arribarà a la invenció feliç del termòmetre adaptable a la necessitat de calor de cadascú? Si això s'esdevingués hauria arribat a realitat plaent aquella genial i inconscient invenció d'un teatralista de l'Institut General y Técnico que, en haver explicat als alumnes — no ens atrevim a dir deixebles — tot el que respecta al termòmetre, i tenint-ne un a les mans, en adonar-se que tenia a l'extrem de la fusta en la qual estava fixat, una petita anella per a penjar-lo a la paret, i no volent que res quedés sense explicació científica, digué molt seriosament, signant l'anella:

— Per aquí, senyors, se li dona corda!...

RAFAEL MARQUINA

Breviari crític

FERRAN SOLDEVILA.

MATILDE D'ANGLATERRA
IV

Lligat pel seu propi voler en les xarxes de la preceptiva neoclàssica, l'autor no ha tingut lleure, al meu entendre, de demostrar en aquesta obra les seves veritables condicions dramàtiques. Tanmateix sovintegen en l'obra situacions de gran intensitat dramàtica com són l'escena de Matilde i Lolita de l'acte segon; tot l'acte tercer, el de l'aparició del comte de Barcelona, que constitueix el nervi del drama i on té lloc la «peripècia» dels clàssics, el canvi de la sort; i finalment l'escena segona del darrer acte en què l'autor, amb rara habilitat, ens fa assistir a les incidències de la lluita a través de la descripció del juglar i de l'emoció de Matilde. La belutad d'aquestes situacions altament dramàtiques, podrien resultar encara més intenses, si l'autor, renunciant als motllos neoclàssics, hagués optat per un camí més lliure i més espaiós. Veritat és que els alexandrins en la ploma de Ferran Soldevila llisquen amb una majestat i una noblesa que recorden l'art suprem dels grans modeladors francesos d'aquest clàssic metre; veritat també que malgrat d'alguns gal·lismes detonants i inadmissibles, el llenguatge del nostre poeta és digne d'ésser una mostra de la llengua literària d'un poble arribat a un alt grau de cultura. Tot això, però, que recomana al poeta en general, no diu res amb les condicions que ha de revestir la forma dramàtica perquè resulti viva, bategant i suggeridora de les emocions i de les passions representades en l'escena. Els models neoclàssics francesos no són certament els més adequats per obrir les portes del drama a aquest corrent de passió, a aquesta onada de vida instintiva i elemental que modernament exigim a tot drama heroic. La tragèdia francesa tindrà totes les virtuts que hom vulgui: Sempre, però, ens farà als moderns l'efecte d'una magnífica conversa dramàtica en vers, i sentirem mancar-li el nervi, la naturalitat i la vida del diàleg. L'acusació no és precisament nostra. Ja els segles XVII i XVIII fou retret a la tragèdia francesa pels mateixos francesos aquest defecte cabdal no adquirem més que el testimoni de Diderot, el qual qualificà la tragèdia francesa de «fantasma cobert de porpra i or», i fent una gloriosa excepció de Molière, digué que aquelles peces eren mudes per a la multitud i que mancaven d'ànima, de vida i de simplicitat. Fou el mateix Diderot qui digué que en el teatre clàssic francès hi havia molta conversa i poca acció.

Jo he volgut aixoplugar-me sota l'autoritat de grans personalitats franceses de la mateixa època de la tragèdia neo-clàssica, perquè la confessió de la poca simpatia intel·lectual que aquesta inspira, no escandalitzés massa els nombrosos devots amb què compta entre nosaltres. Carlyle digué, ara no sé com ni se a on, que el que estimava Shakespeare no podia estimar Racine. Comparteix plenament aquesta opinió que no fa més que formular un sentiment que viu en mi des de la meua joventesa. L'admiració que per aquells grans autors sento no és motiu suficient perquè trobi recomanable qualsevol assaig d'imitació de llur sistema i esperit dramàtic entre nosaltres.

Deixaré per a demà parlar d'un nou aspecte molt important de la tragèdia de Soldevila.

M. DE MONTOLIU

Generalitat

CRONICA OFICIAL

DE LA MANCOMUNITAT

El darrer número de la Crònica Oficial de la mancomunitat de Catalunya, publica el següent sumari:

Presidència. — Assumptes generals. Homenajes, festes, etc. Negociat d'arquitectura. Majordomia. Personal. Edifici central. Arxiu.

Cultura i Instrucció. — Centres acadèmics Institut d'Estudis Catalans.

— Serveis científic-administratius: Comissió d'Educació general.

Servei de Meteorologia. Mapa Geològic. Laboratori d'Assaigs i Condicionament. — Museus, Biblioteques i Arxius: Junta de Museus de Barcelona.

Escola Superior de Biblioteccaries. Biblioteques. Biblioteca del Consell de Pedagogia. Biblioteques Populares. Biblioteques Populares de Canet de Mar, de Pineda, de Salient, de Valls, del Vendrell i de Vil·la.

La tutela del costum de vestir-se

NO fa pas gaire que vaig trobar en el millor periòdic humorístic d'Itàlia noves interessants al voltant del nou vestit de ball. Aquesta última creació de la moda, deia un redactor, vista per darrera, és completament igual als vestits de ball que ja coneixíem. Però, a la part anterior, simplement, no existeix. O, més ben dit, és limitada a tres cintes lleugeres que no fan sinó sostenir la seda que cobreix una part del dors. Aquest vestit, deia encara el redactor, no té res d'immoral. Perquè la part de davant la tapa el ballador.

Fet i fet, la gràcia del vestir-se, consisteix a ésser present sense ésser evident. A reflectir l'harmonia del cos sense exhibir-ne la matèria. Els vestits més elegants que porten avui homes i dones són els vestits de tennis. Una evolució cap als vestits de boxa seria un rept a aquell ambient de tota veritable civilització, que és l'eufemisme. Sense eufemisme no és possible el bon gust, aquesta delicada essència que és mig voluptat i mig virtut. Però sense eufemisme — i això és el que potser ignoren aquestes riques de poc que reben les seves inspiracions de Montmartre o del carrer de Montserrat — tampoc no és possible el desig. No és possible sinó la bestialitat.

La diadema de la dona, al capdavant, no és sinó un poc de misteri. Moltes de dames honrades, ja que s'obstinan a pendre per model les que no en són, podrien, almenys, escollir les cares. No m'esplaió aquí en consideracions religioses ni morals. Parlo des d'un punt de mira modestament pràctic. Convé que les dones sàpiguen que la seva presentació més temptadora és la que suggereix llur submissió a un monopoli, i la que n'és menys és la que s'adiu amb l'abandonament a la promiscuitat.

He sentit a alguns predicadors parlar contra les modes. Però difícilment les modes són immorals. El que és immoral és l'estupidesa gregària d'un gran nombre de dones que es treuen i es posen atuellis segons el que senten dir que és moda, però amb el propòsit d'exagerar-la. Una dona, no dic virtuosa, però solament intel·ligent, pot obeir a totes les modes sense turpitud. En canvi, dones que es confessen cada setmana, se us mostren en una seminuditat grotesca, com si volguessin conciliar l'òscul de Déu amb el pessic dels homes.

Comprenc, i m'encanta, l'escena esdevinguda al Vaticà, fa uns quants dies, això és, el foragitament d'un cert nombre de dames que anaven a veure el Sant Pare, sense més peça intransparent de llur cos que les sabates. La tutela del costum de vestir-se, tant o més que amb les prediques, pot exercir-se amb el menyspreu. Al capdavant, l'accentuació novíssima de la procacitat és una de tantes manifestacions plebees d'aquesta època de palaus cinematogràfics, dancings estridents, política aferística i explosions de Stars i d'acudits d'En Muñoz Seca o els equivalents en els altres països d'Europa. Ens plau la vella, fixa, duradora flama del llum d'oli, infinitament més que no pas les contorsions desenfrenades del cremallot que s'exhaureix.

Es possible que tot això sembli llocs comuns a una certa quantitat de dames boterudes que dos anys ha eren les que portaven les faldilles més curtes, o de dames camallargues, que ara són les que porten les faldilles més interminables. Convé de contar-les una petita història, a aquestes dames. Un dia una cambrera verament estilitzada va entrar al servei d'una riquíssima adroguera. A un cert moment, li va lliurar una lletra que havia portat per a la grassa criatura plena d'anells.

— No sap — féu la formidable adroguera — que cal portar la correspondència en una safata?

— Sí, senyora, que ho sé — féu la cambrera, amb una dicció immune de tot caire impertinent. — El que no sabia és que la senyora ho sabés.

JOSEP CARNER

Ensenyament: Universitat Industrial. Ensenyament normal. Escola d'Estiu de 1923. Concurs d'Herbaris de l'Escola d'Estiu de 1922. Ensenyament primari. Escola Montessori. Ensenyament professional. Escola d'Administració. Curs de Mecanografia industrial. Ensenyament tècnic-industrial. Escola del Treball. Institut Escola local de Teixits de punt de Canet de Mar. Ensenyament comercial: Escoles locals de Comerç. Ensenyament artístic: Exposicions, congressos, etc. Educació física. Premis, beques i subvencions.

Agricultura. — Serveis tècnics d'Agricultura: Direcció. Servei d'Arbres fruiters. Servei de Terra camps. Plagues del camp. Servei de Viticultura i Enologia. Servei d'Acció social agrària. Laboratori d'Anàlisi. Laboratori de Patologia vegetal. Curssets i conferències d'edivulgació. Subvencions. Servei de Ramaderia. Concursos de bestiar. Laboratori de Patologia animal.

Telefons. — Treballs en curs i obres acabades.

Obres hidràuliques i de sanejament. Carreteres, camins i ponts. — Construcció. Conservació i reparació. Camins de bast. Adquisició de pedreres, aterial. Varia.

Beneficència i Sanitat. — Beneficència: Obres, Asils, Hospitals. Manicomis. Personal. Subvencions. Sessions de les Juntes de Govern dels Establiments de Beneficència: Barcelona, Tarragona i Lleida. Col·locació de la primera pedra de l'Hospital de Lleida. Sanitat. — Política Social. — Anticiclops de la Mutualitat de Secretaris i funcionaris municipals de Catalunya. Subvencions.

Hisenda. — Arbitris. Propietats.

L'elecció de Granollers-Badalona

A la junta del cens

Shavia de reunir ahir, al matí, la Junta «Provincial» del Cens, per a procedir a la proclamació de candidats pel districte de Granollers-Badalona.

Per manca de nombre de vocals no es va poder constituir.

Com disposa la llei, demà, al matí, a les vuit, es constituirà, sigui quin sigui el nombre d'assistents.

LES TERRES CATALANES

TARRAGONA

Conferències

Organitzades per la Comissió d'Educació General de la Mancomunitat de Catalunya han tingut lloc una sèrie de conferències sobre higiene i cultura pels pobles del Camp: Vilabella, Puigpelat, Rodenyà i Masó.

Per tot arreu els senyors Xavier, Rigual i Surinyach i Oller, els quals les han desenvolupades, han obtingut veritables èxits, car es pot dir que hi han concorregut els pobles en massa, i en alguns, com en el de Puigpelat, el diputat senyor Montserrat Quadra acompanyat de prestigiosos elements de Valls.

Es agraïa la nova tasca de la Mancomunitat, molt ben rebuda per tothom i creient que ben aviat es podran collir els fruits d'aquest apostolat de cultura i ciutadania.

Conca de Barbarà

ESPLUGA DE FRANCOLI. — Tingué lloc al local de la «Bona Festa» un acte d'expediment de cultura que honra a la Mancomunitat de Catalunya, a la qual es deuen les dues conferències en les quals consistí aquell acte de divulgació científica i patriòtica.

Començà el jove, estudiant, En Ramon Surinyach i Oller, tractant un tema d'Higiene que desgrana en les diferents manifestacions d'aquesta. Diu que la riquesa d'un poble està en raó directa de la salut que aquest gaudeix, i si la salut i la higiene són fruits d'un mateix llibre, d'aquí que la pràctica d'aquesta, estigui il·ludada amb el florentisme i vida d'un poble. Versa sobre bacteris i explica la perniciosa influència dels germans patògens transmesos per insectes, com la mosca, exposant mitjans per a combatre aquest dipter. Seguint exposant malalties infeccioses, es detura al parlar del tifus, per a fer comprendre el perill de les males condicions d'aigües brutes, proximitat de cementiris als nuclis de població, femers als corals de les cases, etc.

Parla de la profilaxis d'aquestes malalties, i recorda que la Mancomunitat té establert el servei de vacunació per atendre gratuïtament les demandes de totes les comarques catalanes que sentin el flagell d'un tifus, varola, etc., etc.

I amb detallats raonaments, després d'haver projectat a la pantalla algunes varietats d'infusoris, tracta del material sanitari de la Mancomunitat, il·lustrant amb projeccions unes paraules sobre hospitals a l'aire lliure, desinfectadors Lohner, cotxes-liters per al transport de malalts, etc. Fa l'orador un recull general de tot el que ha dit per a enaltir l'obra admirable del Govern de Catalunya.

En acabar fou molt aplaudit. Apagats els aplaudiments sentim la veu clara i patriòtica d'En Xavier Rigual, estudiant en lleis, que tracta de l'obra de la Mancomunitat en tots els aspectes.

Pinta el que fou i el que és Catalunya, ahir lliure i avui esquadrada en quatre «provincies» pels que l'han abandonada a ses pròpies forces, que per cert no han estat poques perquè el gran català les hagués reunides, multiplicant-les en el foc de la nova pàtria, que heu per nom Mancomunitat de Catalunya. Descriu la tasca d'aquesta quant a beneficència, i ens reconstrueix amb belles paraules, davant nostre, aquell superb edifici de Les Corts, la casa de la Maternitat, que allotja 2.000 infants; és reputada com la primera del món per quant a estrangers la visiten i per les principals revistes d'Europa, que han tingut paraules d'admiració per aquesta Maternitat, que no admet frases amb que descriure sa grandesa.

Parla tot seguit de la Casa de Caritat de Barcelona i altres institucions similars que cuida la Mancomunitat. En estendre's en la secció de Cultura, descriu siscintament les diferents parts de que consta l'Institut d'Estudis Catalans, remarcant la Biblioteca que en podríem dir «Nacional de Catalunya». Versa sobre la Universitat Industrial, donant amb projeccions una idea del que és l'Escola elemental del Treball i la de teixits.

Fent un elogi als monuments de Catalunya, ens parla de la grandesa

d'aquells, imatge eterna de la lliure Catalunya. I com que els monuments, (Poblet), són les parets on descansa la història, la Mancomunitat té cura de servir cada pedra en son lloc. Veiem a la pantalla el cimbori restaurat de Valbona de les Monges.

Passa a Agricultura i explica el que és l'estudi postal, el que són i els beneficis que reporten els concursos de bestiar. (En aquest moment esclata una irònica rialla del públic, car són projectades dues diapositives que mostren la guàrdia civil amb els mausers disolent els celebrats concursos). Prosseguint en aquesta secció, explica el molt agraït que quedaren els aragonesos quan la Mancomunitat els exterminà el flagell de la llagosta que el Govern mirava impassible. Es projectada l'Escola d'Agricultura i són explicades breument ses dependències i estudis que compren.

Segueix la secció de préstecs que facilita diners a Ajuntaments i Sindicats per a les grans empreses, i veiem a la pantalla, l'un darrera l'altre, els sindicats agrícoles que s'han aconseguit, per a llur construcció, a l'avantatge oferiment de la Mancomunitat. Entre aquells hi havia el de l'Espluga que despertà gran aplaudiment. Il·lustrades amb cinc diapositives dedica unes paraules a la construcció dels telèfons amb que compten 500 pobles, dels 1.000 que n'hi ha a Catalunya.

Són acollides preferentment les dades estadístiques dels telèfons que dona l'orador i les del pressupost anual de 30.000.000 de la Mancomunitat que el Govern gastaria en cinc dies al Marroc.

En evocar el nom d'En Prat de la Riba com a epíleg de la conferència, són presentats a la pantalla els primers consellers de la Mancomunitat, entre els quals es veu la figura veneranda del Senyor Ordenador, que el nombrosíssim públic respectuosament mira i homenatja amb frenètics i sincers aplaudiments. Aquests es renoven quan acaba l'orador, després de pregar a tots els que l'han sentit, que si un dia els arriba una veu difamadora que parla en mal de la Mancomunitat, sapiguin defensar-la com ho faria un fill a sa mare, si havent perdut aquesta, un dia la recobrés.

Quan, amb la grata impressió, el públic desfilava, empleats de Casa la Vila repartien unes fulles titulades «Parlem bé» on hi ha els barbarismes que corrompen la llengua i les paraules amb que s'han de substituir. Ultra aquestes fulles se'n repartien d'altres que parlaven: «Pel bon Hostal de Catalunya», «El problema dels Mestres», i unes fulles de la «Protectora».

Montserrat

BRUCH. — Segueixen les caloroses desacomunades, encara que ha refreecat una mica, sobretot de nit.

Degut a aquests solts tan forts, la collita de raïms resta amenaçada de debò; car el mateix que a Alger i al Migdia de França, s'assequen.

Convindria molt que ploqués per als fruits i deus.

També segueixen les cremes de boscos en diferents indrets, essent de doidre la pèrdua de la riquesa forestal que això representa per al país.

— Van endavant els preparatius per a la festa major, que se celebra els dies 25, 26 i 27 del present, i queden ja preparats els solars on deuen plantar-se els envelats.

També s'està preparant el camp de futbol on han de jugar els equips F. C. Catalunya i el F. C. Martinenc, la tarda del 26.

Entre la joventut hi ha molt d'entusiasme, i de ciutat hi ha gran demanda de localitats, tant per al futbol com per al teatre de la nit del mateix jorn 26, representant-s'hi «La Montera», per En Vendrell.

Els concerts, danses i sardanes, queden fixats en els programes.

L'orquestra és els Escales, per al Centre Regionalista, o partit de Baix. Les festes majors no senten pas les crisis per ara; car es tracta de la tal·la llum, i les companyies d'autos joventut, la qual tot ho veu de color de rosa.

— La població es vesteix de gala amb motiu de la propera festa i insubordinaran els seus serveis.

— Els capadors ja pot dir-se que s'han atemperat dintre el que permet la llei, esperant el dia primer de setembre per a començar la cacera de conills, perdius i llebres, que aquest anys són molt abundants.

La sepultura de l'arquebisbe Antolí López Pelàez de Tarragona

S'anunciava que la vacant de l'arquebisbat metropolità de Catalunya seria proveïda per un bisbe que no era nat en la nostra terra; i, com cada vegada que cosa semblant succeeix, s'alçaren protestes, reclamant que els prelats de Catalunya siguin catalans o almenys entenguin i parlïn la nostra llengua perquè la predicació de l'Evangeli tingui la deguda eficàcia. D'aquest estat de l'esperit català, se'n va fer ressò, en aquell temps, un eminent polític català en un míting hagut al teatre Tivoli.

El bisbe preconitzat per a ocupar l'altíssim Seu dels Sants Fructuós i Oleguer, del jurista Antoni Agustí, de l'abnegat propagador de la Fe Costa i Borràs, de l'apòstol de la caritat Costa i Fornaguera, del catalaníssim Benet Vallmitjana, i de tants altres grans arquebisbes que deixaren lluminosa estela de saber i de virtuts en el govern de la nostra arxidiòcesi; l'arquebisbe, nomenat de nou, que es distingia, d'una manera especial, per les campanyes periodiques que sovint sostenia, en hebreu esment d'aquella campanya de protestes i de les paraules d'aquell home polític, va contestar de seguida dient que si no era nat a Catalunya, si no entenia ni parlava la llengua del país que anava a regir espiritualment, feia prometença que en el termini més breu possible, ell entendria i parlaria la llengua dels seus diòcesans.

I així ho va complir. Com si es reproduís el cas de la comunicació del do de llengües fet per l'Esperit Sant en separar-se els Apòstols del Senyor per anar a predicar la Doctrina Cristiana per tot el món; com si en aquest indret de la Catalunya estricta es reproduís el cas de la Catalunya ultra-pirenenca amb el seu venerable bisbe, el gran Juli Carles del Pont, el nou arquebisbe de Tarragona, el doctor Antolí López Pelàez, parlà i predicà en català als pocs mesos d'haver ocupat aquella Seu metropolitana.

Ja abans, en la seva carta pastoral d'entrada, hi feia: «que, si no era fill d'aquesta terra nostra, ell donava fermaça d'estimar-la com estimava aquella que el veia néixer; si a Catalunya no havia vist per primera vegada la llum del sol, des d'ací miraria per darrera vegada el Cel; si ací no l'havien bressat, ací l'enterrarien; si ací no havia viscut fins aleshores, ací havia de viure tota la resta de la seva vida».

Per aquestes tan afectuoses manifestacions que precediren a la seva solemnitat entrada a la ciutat augusta i pel saber i les virtuts que demostrà durant el seu govern, fou un arquebisbe estimat, escoltat i admirat en vida, i venerat després de mort.

La seva mort va causar un gran dol que s'exterioritzà en les grans solemnitats a les quals va donar lloc el seu enterrament. Tot seguit s'inicià la idea d'erigir-li un artístic sarcòfag per a guardar perpetuament les seves despulles mortals. Els eminents escriptors catalans, els germans Oslé, reberen la comanda de donar cos a aquella idea.

Els germans Oslé han acabat l'obra i l'han presentada al Capítol Catedral de Tarragona perquè sigui posada en son lloc. Es un veritable joell artístic.

Per disposició del Capítol la sepultura de l'arquebisbe doctor Antolí López Pelàez ocuparà un dels paraments de la capella de Sant Fructuós, el seu gran predecessor.

L'arquitectura de la capella és especialment corintia. La Catedral de Tarragona és una variada manifestació de diversos estils, des del romànic fins al gòtic i el Renacimiento. Els germans Oslé, tenint present aquella diversitat d'elements artístics, han procurat que el sarcòfag tingui uns dissenys moltos i tonalitats que enloguissin les meravelles i les excel·lències de la nostra Catedral metropolitana que, segons opinió de l'il·lustre arqueòleg alemany Guerber, mereix ocupar el primer lloc, com edifici gòtic an-

tic, entre totes les esglésies d'Espanya.

Ocuparà el mausoleu tot un parament lateral de la capella, en marbre de variada fulguració. Al mig hi ha el sepulcre. A la part superior de sota un arc, l'escut del prelat amb la llegenda «Orate pro persequenti», i a la part inferior, en llengua llatina, hi són compendiades les més eminents dades biogràfiques i els títols honorífics de tan benvolgut prelat.

A la tapa del sepulcre, en pla inclinat, hi ha l'estàtua jacent del difunt, revestit amb els ornaments pontificals; amb afiligranada alba i fastuosa capa pluvial. El cap, amb blanca i daurada mitra, descansa damunt d'un ric coixí. Els peus, calçats amb sandalles, reposen damunt d'un anyellet artísticament esculpit. El bàcul, còpia del que usà en vida, el té al costat. A la testa, són esculpides les nobles i majestuosos faccions del doctor López Pelàez, amb la seva característica expressió de bondat, dolcesa de caràcter i d'intel·ligència. Les mans s'ajunten en actitud de súplica i d'oració.

Les despulles mortals de l'estimat arquebisbe tindran una sepultura digna d'ell. La Catedral de Tarragona, un altre joell arquitectònic que avalorà més i més les seves belleses artístiques.

Les grans caixes amb els components del mausoleu han arribat ja a Tarragona i van a començar les obres de llur col·locació a la capella de Sant Fructuós.

Quan estiguin llestes les obres de col·locació es farà la translació de les despulles mortals del doctor Antolí López Pelàez, i és d'esperar que l'actual arquebisbe, doctor Vidal i Barraquer, el Capítol Catedral i les comissions eclesiàstica i civil, organitzaran festes que siguin un homenatge a la bona memòria d'aquell gran bisbe i fervorós català d'adopció. — P. P. i R.

Plana de Vich

VICH. — El tema que omple totes les converses és el resultat de la votació recalcada al Centre La Barretina, sobre si es traslladarien o no a un local nou. La majoria es manifestà a favor del local antic.

Com acostuma succeir en totes les lluites, els vençuts no es conformen i tracten de crear un nou centre, La Barretina Nova.

Es curiós el que passa a Vich. Tenim un tarannà tan individualista, que estem condemnats a no poder gaudir de tots aquells beneficis que rep una col·lectivitat unida per l'entusiasme i la disciplina.

Des del temps de l'antigor (no podem precisar les generacions que han passat) s'està parlant de fer el Casino de Vich, un lloc d'esbarjo i reunió que sigui propi de la col·lectivitat i al qual puguin acudir tots els nostres conciutadans. S'han vingut creant casinos i casinets, i malgrat de parlar-se constantment del problema capitalíssim del Casino de Vich, no s'ha sabut mai buscar, aprofitar un moment d'efusió que permeti realitzar el que avui ja no es considera un fet natural i si un miracle.

Tenim la matriençada a aprofitar meravellosament els moments de discrepància per a plantar una botiga nova i dificultar cada dia més la realització d'aquells grans plans que són permesos a una col·lectivitat nombrosa i disciplinada.

Abans encara teníem el bon gust de que quan per discrepàncies es creava un nou organisme similar es batejava i es motejava en forma que no recordés luites passades, i així, si hi havien discrepàncies al Centre Industrial, els dissidents creaven el Centre Comercial, procurant que el nom no recordés agrors passades, encara que es confongués en expressar el comú objectiu de recrear-se.

Avui som més sincers i no se'n podrà titllar d'hipòcrites, com malèvolament alguns pretenen titllar-nos.

SABADELL

Festa Mariana

A l'església dels PP. Missioners de l'I. C. de M. es celebren solemnes festes marianes. El darrer dissabte començarà-hi una solemne novena en honor de l'I. C. de M., i divendres d'aquesta setmana hi començarà un tridum, predicant el P. Mateu Cals. Diumenge vinent es farà la festa principal. Hi haurà missa de comunió amb plàtica pel P. Linars, i missa solemne cantada per l'Orfeó de Sabadell, una de les misses del mestre Ferrer. El sermó el farà el P. Tura.

A les set de la tarda, també a gran solemnitat, es farà l'acabament de la novena i al dia següent hi haurà funerals en sufragi dels arxidiòcesans difunts.

L'estalvi

A la Caixa d'Estalvis hi han ingressat 44.438 pessetes procedents de les impositions, essent 15 el nombre de nous imponents.

S'han tornat 26.420/10 pessetes a peticció de 61 interessats.

Avui es tracta de crear La Barretina Nova per la minoria dissident de La Barretina Vella, com no fa pas gaire es creà el Camp Nou de futbol pels dissidents del Camp Vell. És curiós que a tals entitats no se'ls reconegui la senectut que als dissidents se'ls acut plantar botiga nova i fer la competència.

El problema del Casino de Vich, com molts altres problemes plantejats a la ciutat, no estaran en vies d'una solució satisfactòria si abans no ens convençem que no cal aprifillar moments de discòrdia i si moments d'efusió, d'entusiasme de cor, de fervor, de ternura.

Una Exposició dels Bells Oficis a Camprodon

A l'Hotel Rigat, de Camprodon, aprofitant la concurrència de forasters que han enviat enguany la fresca vila pirenenca, els artistes Josep M. Gol, Ramon Sunyer, Joan Busquets i Josep Bona, han organitzat una exhibició dels seus treballs d'art, que ha estat instal·lada sumptuosament a la sala de festes de l'esmentat establiment.

L'èxit més fàcil de la coronació aquesta manifestació artística, que fou oberta amb un concert de cançons a càrrec de la cantant Mera Plantada, i que s'ha clausurat amb una altra sèrie de «lieders» per la mateixa exquisida artista.

La selecta concurrència que s'oposava a l'Hotel i els nombrosos xalecs de la vila, ha fet l'honor que es mereixien els expositors.

Els vidres meravellosos d'En Josep M. Gol, han estat gairebé tots adquirits, així com les arques de fusta bellament treballades i decorades que han exhibit En Busquets i En Bona, a no cal dir que també les joies exquisides d'En Ramon Sunyer, que s'ha fet un nom ja prestigiós dins del seu art.

La colònia de Camprodon, ha donat verament una prova de la seva distinció en acollir aquesta manifestació artística, amb l'entusiasme que ho ha fet, demostrant que aquell no hi de la bona societat barcelonina que enguany es troba allí, sap estimar les coses d'art com es mereixen.

Recomanem a les entitats i als particulars que tenen a de trametre'n articles o notes duplicats, qual no ens és possible fer-ne la necessitat absoluta (sense la el menor cas d'avaluar adequadament els originals amb un segell o una firma) a: u i u u

Fórmula patentada a Espanya

per a fer miralls. Tothom pot fabricar miralls i adobar a casa els tacats. No es necessiten aparells, experiència ni capital. Fabricueu miralls en hores perdudes i guanyareu diners. Tinc fórmules i procediments alemanys per a tota classe de preparats o indústries. Consulteu-me sobre el que distigut fabricar o preparar.

Demaneu Catàleg gratuït.

Antoni Formoso Permy

Inventor

Santa Catalina, 12. — La Coruña

Les lliçons de la història funesta política econòmica de Castella

La decadència d'Espanya

El vist com els holandesos els espanyols i genovesos, pel fet d'èsser dits de la corona de Castella, els primers d'aprofitar-se del d'Amèrica. Els altres països no havien descobert un Nou món, especialment França i Anglaterra, demostraren tot seguit desig de profit d'aquelles terres. Els governs d'aquests països, però, no intervingueren, sorgiren ja els que esperaven les naus espanyoles per tal de provar de penjar els carregaments que portaven. S'entaulà una enemistat entre Espanya i França i Anglaterra. Les dues acusaven els reis de Castella d'ambicionar la dominació del món i procuraren establir-se en altes posicions que havia de tenir Espanya. Però veient que Castella la penetració canviaren d'actitud: Obligaren als pirates a donar lliures preceses i propugnar per establir un comerç important a vendre els productes de Castella per tal que després fossin enviats a Amèrica.

— diu Arias Miranda — queda un trafec funest per a la Castella espanyola, tota vegada que venen pels estrangers les utilitats. A acostumar-nos, dissortadament, a rebre-ho tot d'altres mans i no tot amb el diner procedent de les terres. De manera que en moviment Espanya no hi pot, ni res li pertanyia, sinó dels que tant d'agència o comissari quan era la cridada a percebre un any principal com a propietat de la negociació.

comptes de treballar, comprava. Els nostres tallers, ja inexistents, mentre els d'altres rebien un enlairament ràpid. Els estrangers i els americans eren els principals interessats en aquest trafec, i els espanyols llurs agents i agents de canvi, però la circumstància d'anar a deure d'aquests les despeses i els dels transports, fins a posar de perill els cabals que rendia. Nosaltres sols desentranàvem les muntanyes, preparàvem les i domesticàvem els salvatges. Arribar després, passades llargues gaudicions, el fruit de tantes fatigues, passava íntegrament als estrangers, als llurs de tot contratemps, en els pesos forts en llurs mans i domiciliats.

a benefici dels productors d'Amèrica i Europa, Espanya sostenia una armada poderosa donava homes al que amb llurs capitals i llur acció creixia la riquesa americana, treient-la de les mines, i s'arribava en fortes i sagnants guerres. L'efecte d'aquest sistema ruïnós, nostres mercats eren sols dels estrangers i el nostre país una fabricació nacional que entrava en competència, i pagàvem els ens portaven sense que en el hi entressim només que d'una manera accessòria.

això, com ja hem dit, venia de l'inici d'haver-se concedit l'activitat del comerç al port de Sevilla. Sembla mentida que una ment tan injusta i tan anti-econòmica pugués sobreviure per espai de segles. Cert que no mancaren memòries i frases des d'Amèrica fent la imprecadència del monopoli. El jutge de Santo Domingo, l'any 1518, que se favorecra mercaderes, d'acord amb la

venen de todos los puertos, que son grandes los inconvenientes de reducir la negociación al solo agujero de Sevilla. Els PP. Comissaris de l'Espanya demanaven també que de todos los puertos de Castilla pudesan llevar mercaderías y mantenimientos sin ir a Sevilla.

Però eren veus isolades, que no podien imposar-se al criteri que mantenien els principals personatges entre ells Fra Tomas Mercado i Jeroni Uztariz, partidaris tots dos del monopoli.

En descobrir-se les Índies — diu Arias Miranda — el comerç d'Espanya tenia establert les rutes vers el Nord, vers l'Àfrica, i per les escales de Llevant. Aquest intercanvi acabà del tot quan la força dels successos ho portà tot vers Occident. Aquest fou sens dubte un gran trastorn, efecte purament d'aquelles circumstàncies.

Però inclinats de sobte vers una altra part el moviment comercial, aquest havia d'entrar immediatament al seu curs regular. Veient només la predisposició dels catalans per a tot el que sigui contractació, pot conjecturar-se que molt aviat s'haurien atemperat a l'ordre d'especulació que el temps requeria. I si bé sofrint els perjudicis inseparables d'un canvi de sistema tan general, haurien contret normes acomodades a la situació en la qual es col·locaven.

Però els catalans i els altres espanyols trobaren tancat el pas a les especulacions amb les Índies, quan ja havien perdut les relacions antigues, i així llur situació fou molt dissortada. En els moments que tenien més necessitat que la legislació els donés impuls, perquè entraven en una ruta nova i vasta, els vingué tot tan malament que ni tan sols els fou possible conservar el que tenien.

No sols els catalans trobaren tancades les portes del comerç amb Amèrica, sinó les d'Orient. Igual que s'havia fet pel trafec amb Amèrica d'habilitar exclusivament el port de Sevilla, es féu amb Cádiz pel que es refereix al comerç amb Barbaria. Tampoc per aquestes terres podien despatxar-se vaixells que no fos pel port de Cádiz. Si els reis de Castella haguessin tingut la preocupació constant que tingueren els reis catalans de conservar-se forts al Mediterrani, hauria estat possible que un cop passada la febre del descobriment d'Amèrica Catalunya s'hagués trobat amb la possibilitat de renovar el seu antic comerç. Però no fou així, sinó que ja des de la batalla de Lepant, el rei Felip II abandonà el Mediterrani a la pirateria dels musulmans i quan als segles XVIII i XIX es volgué iniciar novament el comerç amb Orient, es topà amb la indecisió en què deixava el Govern d'Espanya els vaixells mercants en front dels pirates algerins. Finalment el poder marítim d'Anglaterra, posat en acció contra Espanya per haver-se aliat amb França havia d'acabar d'anorrear la migrada potència marítima d'Espanya, i forem foragitats d'Orient, i aprofitant-se de l'ocasió, es feren independents la majoria de les colònies d'Amèrica.

La decadència d'Espanya havia arribat al capdamunt. No sols havia perdut el poderiu militar i les possessions europees, sinó que estava intervinguda per les potències, conservant sols de nom la seva independència.

Jaume CARRERA

La campanya del Marroc

COMUNICATS OFICIALS

Dissabte al vespre fou publicat el següent:

L'Alt Comissari d'Espanya al Marroc, des de Tetuan, comunica:

A la regió occidental, sense novetat.

A l'oriental, a les cinc de la matinal amb l'objecte d'efectuar un comboi a les posicions de Fartha i Tifarui, sortiren tres columnes, arribant a les 8.30 a les posicions avançades, havent-se presentat l'enemic en nombre molt considerable i havent d'efectuar ample desplegament les tropes.

L'enemic, fortament atrinxerat a un puig situat al nord-oest de Tifarui i parts dominants sobre la pista, hostilitzà les nostres tropes amb gran violència, descarregant el comboi en la primera de les dites posicions i deixant com a reforç dos batallons.

La resta de les forces es replegà a Dar Quebdani, per a, amb més descanç, prosseguir l'operació.

Han resultat morts: Tinent coronel Gumersind Pintado, i alferes Juli Delgado, del batalló de Toledo; capità Sebastia Vilaso, tinent Juli Santa Maria, alferes Martinez, del Terc; capità Josep Gallego, capità Lluís Aviles, del batalló de Gállica; capità Joaquim Sanchez Hervas, tinent Ferran Bolx i tinent Miquel Fernandez i un oficial moro, de Regulars núm. 2.

Ferits: tinent Josep Martinez Esparza, Francesc de la Cruz, César Rodriguez, Antoni Suarez Lopez, del Terc; capità Pérez Urbino, alferes Antoni Rojas i Antoni Luque, també del Terc; de Regulars núm. 3 comandant Rafael Hernandez, capità Josep Trias, tinent Esteban López, César González i Francesc Lledó, alferes Agustí Hellín i un oficial moro.

Baixes de tropa 140 entre morts i ferits, i 81 de regulars, entre morts i ferits; tot això salvant error.

El comunicat d'hir que publica la fulla oficial dels dilluns, diu:

«Nota Guerra avui. — Zona Oriental, aïr bateria obusa Tàfersit fou vint dispare grup enemig poblat Benmediani, des de Buhorif es dispersà amb foc de fusell i ametralladores diversos grups enemigs situats crestes davant avançades; descoberta de l'izmar fou hostilitzada per anemlo, sense novetat; durant nit ha estat atacada insistència posició Tifurui; grups enemigs es dedicaven fortificarse immediacions posició, batuts granades mà deixant tres morts i tres alferes. Alhucemas comunica Comandant Militar aïr i abans d'aïr sembla camp vet gairebé desert, observant-se circulació alguns grups armats semblen rellaus. Comunica Comandant «Espana» arribà aquest matí a Afrau reunint-se canoners protegien comboi dita posició sense novetat, comunico cuirassat conveniència vigui aquest port conferenciar, ja que després fet dit comboi a Afrau deixant municions boca i guerra serà útil presència aquí. Alt Comissari comunica arribada quest port tardia, a les divuit. Continuació exposat al respecte resultat combat entaulat comunico baixes oficials tramesses aïr en alimentant-se amb capità Manuel Jorge Marsal, alferes Lluís Portillo Ruiz, regiment Toledo; alferes Joaquim Presa Pomares, Alfons Alvarez Rodera, regiment Gállica, tots ferits. Zona Occidental, aquest matí assenyalant-se enemig Peñas de Cayajar reraguarda pròxim posició Adgaa l'ia laud, entaulant-se combat columna coronel Zumal que era a Daxakha i marxà reforçar posició Adgoz; esquadres aviació fou disposat bombardeig Peñas de Cayajar on es troba enemig; a les quinze es retiraren banderes Tabór posició Adgoz, sense novetat.»

DISPOSICIONS

El capità general ha rebut el següent telegrama del ministre de la Guerra:

«Queda sense efecte la suspensió de trametiment de material de guerra i bestiar, havent de marxar aquest segons les ordres donades per la Direcció general de la Cría Cavalier, i els altres elements, conforme disposi V. E.

El personal de tropa amb destinació a cobrir baixes, haurà de trobar-se disposat a marxar quan s'ordeni.

També s'ha disposat que s'intensifiqui la instrucció dels voluntaris d'un any, i així que estiguin en condicions, cobririn baixes en les unitats expedicionàries si els correspon per antiguitat.

CANDIDATURA NACIONALISTA

Districte de Granollers-Badalona

Elecció de Diputat a Corts

JOSEP M. TRIAS DE BES

ADVOCAT I CATEDRÀTIC

TROPES AL MARROC

S'ha ordenat per la superioritat que els regiments d'aquesta guarnició que tenen un batalló al Marroc, efectuin un sorteig entre els reclutes per a designar els que han de cobrir baixes en els dits batallons.

De Figueras arribaren aïr un centenar de reclutes del regiment d'Asia, que van a Melilla a cobrir baixes. A la mateixa estació de França, en havien estat rebuts per les autoritats militars i representacions de la guarnició, els reclutes van menjar un ranxo extraordinari i en el correu de València van continuar el viatge.

A Tarragona s'els van agregar contingents de reclutes del regiment d'Almansa, que guarneix aquella ciutat, i d'Albuera, que està de guarnició a Lleida.

S'ha rebut ordre que el regiment de Jaen, que no té cap contingent al Marroc, prepari un batalló per marxar al primer avís.

També han d'haver-hi preparats alguns contingents de cavalleria.

Curset d'ortografia catalana a Cassà de la Selva

Dirigida a la joventut cassanenca s'ha publicat l'allocució següent:

«Fa quasi un segle (era l'any 1833) que, en la seva famosa «Oda a la Pàtria», Maribau escrivia:

«Si quan em trobo sol parlo amb mon esperit en lleibosi li parlo que altra llengua no sent.»

Aquesta llengua catalana (llemosina, com li diu l'Arribau), la qual, ni en les hores més tristes, per a la Pàtria, no ha deixat de fer bategar el nostre esperit «que altra llengua no sent» en els nostres temps, es redreça triomfadora i reconquereix els seus dominis com en aquells dies gloriosos en els quals donava forma als Còdis immortals i als llibres més profunds, i es posava als llavis de reis, de savis i de literats, igual que a la boca del poble senzill.

Ja no és tan sols per a parlar amb l'esperit, ni en la intimitat, ni siquerra en família que cal emprar la llengua catalana i saber-la escriure correctament; hi ha ocasions en les quals les normes més senzilles d'educació exigeixen contestar una lletra, trametre una comunicació, redactar un escrit, en català. I no dubtem pas a assegurar que, així com alguna oficina pública ja exigeix dels que sol·liciten càrrecs una prouada suficiència, en aquest punt la joventut actual que no es preocupa d'estudiar les regles gramaticals catalanes (almenys les més obradores) es trobaria aviat impossibilitada per a ocupar places en oficines i despatxos, en la majoria dels quals, per patriotisme i, adhiu, per exigència social, serà precis redactar en català molts documents.

Aquesta raó, entre moltes altres, ha determinat a la Congregació Mariana, que desitja sempre treballar en profit íntegral de la joventut, a organitzar un Curset d'ortografia catalana, al qual convidem a tota la joventut cassanenca sense distinció, esperant que acudirà a aprofitar-se de les lliçons pràctiques i amenes del Curset.

Heu's aquí el programa:

Les lliçons començaran el dia 4 de setembre, al Col·legi de Sant Josep, a les vuit de la nit.

I haurà tres lliçons setmanals: els dimarts, dimecres i divendres.

La darrera lliçó serà el dia 28 del mateix mes.

Cada lliçó no durarà més de tres quarts.

Per a tenir dret a assistir-hi s'ha de precs inscriure's prèviament, al Col·legi dels Germans de les Escoles Cristianes, des del primer de setembre fins mitja hora abans de la primera lliçó.

Ens inscriure's cada alumne paga-

ra una petita matrícula, segons proporció següent:

Congregants, des d'onze a catorze anys, 25 cèntims.

No-congregants, des d'onze a catorze anys, 35 cèntims.

Congregants, des de quinze anys, a 50 cèntims.

No-congregants, des de quinze anys, 75 cèntims.

En inscriure's rebran una contrasenya, la qual hauran d'exhibir en entrar al local.

Els nois de menys d'onze anys no hi seran admesos.

Encara que ens dirigim especialment a la joventut, si algun senyor desitja inscriure's serà molt ben rebut i acceptat amb complaença.

Tenim el propòsit de que els primers fruits del Curset siguin obradors per al públic cassanenec en un gran Concurs de lectura i d'escriptura catalana, que celebrarem, si Déu vol, pel mes d'octubre, amb valuosos premis, i amb l'ajuda de notables personalitats.

Les condicions d'aquest concurs seran publicades dins de poc. Cal, però, avançar que una de les condicions per a pendre-hi part, serà haver assistit a les lliçons del Curset.

Cassà de la Selva, agost de 1923.
El president, Miquel Esteba. — El secretari, Lluís Meestres. — Ben vist. — El director, Francesc Gay, prevere.»

Sardanes

Demà, dimarts, 21 d'agost

MATI. — Mollet del Vallès. — Plaça Mercadal. Cobla, La Principal Barcelonina.

TARDA. — Gelida. — Centre Recreatiu. Festa de la Dansa Catalana. Esbart Folklore Catalunya: 24 dansaires. Cobla, Iluro, de Mataró.

Mollet del Vallès. — Plaça d'En Prat de la Riba. A la tarda, concurs de sardanes.

Sardana de l'aliment d'per tu plorós, d'En Pep Ventura. Premis: 150, 100, 75 i 50 pessetes. Cobla, La Principal Barcelonina.

NIT. — Centre Nacionalista. Paral·lel, 125. Grup sardanístic «Nou Escal».

Associació Catalana de la Premsa

FESTIVAL AL TURO PARC

L'Associació Catalana de la Premsa ha organitzat per al vinent dissabte, dia 25 del corrent, un gran festival al Turo Parc, a benefici del seu Montepiù.

A l'objecte que aquesta festa resulti brillant, s'està confeccionant un programa que cridarà l'atenció per la seva novetat i mèrit. En aquest sentit i tenint en compte el brillant èxit que obtingueren en el concurs celebrat fa poc a València, entre els pirotecnics d'Espanya, els focs presentats pel senyor Caballé, que assoliren indiscutiblement el primer premi, els organitzadors de la festa, sense mirar sacrificis, han contractat a l'esmentat senyor un superb castell de focs artificials, en el qual seran presentades les últimes invencions, amb les quals s'obtenen efectes meravellosos.

Ulra aquest espectacle mai vist al Turo Parc, aviat donarem a conèixer altre números del programa que cridarà poderosament l'atenció, podent ésser admirats en aquells jardins, gràcies a l'amabilitat d'un dels més acreditats empresaris d'aquesta ciutat.

Necrològica

El Centre Comarcal Tortosí prega a tots els fills de Tortosa i sa comarca d'assistir a les misses que, pel sufragi de l'ànima del que fou el seu president honorari, el gran mestre Pedrell, se celebraran demà, a dos quarts de dotze i a les dotze, a l'església del Pi, a l'altar de la seva patrona Nostra Senyora de la Cinta, amb motiu del seu primer aniversari.

Municipi

TERMINI PER ANAR A PAGAR

Oficina municipal de Recaptació (Bellaterra principal), fa avinent que fins el dia 31 corrent tindrà a disposició dels interessats els rebuts corresponents als següents impostos, i que passada la citada data se remeten a l'Agència Executiva per al cobrament per la via d'apremi amb els següents recàrrecs:

Reconstrucció i conservació de parcs. — Construcció de claveguerons.

En la via pública. — Exhibició de

Reintegres. — Ocupació del vol

subsol.

Quisqos primer trimestre. — Drets

de concessió i reconeixement d'edificis. — Arren-

duaments. — Edificacions i obres.

Cal·lacions i canalitzacions. — Abeuradors.

Escorçadors. (Quart sufragi).

De pesquet de la ciutat. — Ocupació del

sol i subsol.

L'AJUNTAMENT PAGA

lloguer dels locals que té arrendats l'A-

Bisbat

Aviat es publicarà en un bellíssim opuscle el sermó predicat a l'església de Santa Maria de Badalona, el dia 15 del passat mes de juliol, per mossèn Llorenç Ribé i Campins, en la festa llatina celebrada a la veïna població.

Ha mort el pare del reverend don Andreu Ausió, oficial d'aquesta Secretaria de Cambra.

No cal dir que sentim aquesta pèrdua i que ens unim de tot cor al dol del distingit sacerdot.

Aquesta setmana començaran les obres d'habilitació de l'església forana de la Casa de Maternitat per a establir-hi la parro-

quia dels Àngels d'aquesta ciutat.

VIDA COMERCIAL

LA CAMBRA MERCANTIL

Dia 18 d'agost de 1923.
Continuant incansablement la tasca empresa per la Cambra Mercantil de Barcelona per tal d'aconseguir que pels poders públics es dictin les oportunes disposicions legals que protegin els drets de llugaters en general i en particular dels establiments mercantils contra els abusos d'alguns propietaris, s'ha tramès al ministre de Gràcia i Justícia el següent telegrama:
«Excel·lentíssim senyor ministre de Gràcia i Justícia. — Madrid. — Davant del propòsit expressat per V. E. d'ocupar-se proximitament de la reforma de la disposició relativa a l'arrendament de finques urbanes i preparació d'un projecte de llei, em pla de manifestar-li una vegada més el desig i l'esperança de la Cambra Mercantil de Barcelona de veure ateses les pretensions respectivament exposades al poder públic principalment en el sentit de veure reconeguts els drets dels comerciants industrials sobre els establiments que ocupen. Respectuosament, «president, Cabré».

COLONIALS

Sucres. — Sense arribades possibles, degut a l'aranzel, i acabant-se la majoria de les classes existents. Continuen els preus fermes, amb tendència a la pujada, podent-se indicar per al consum els següents:
Mel, de 166 a 168 pessetes els 100 quilos.
Terçat, de 177 a 179 pessetes.
Centrífuga de remolatxa, de 173 a 175 pessetes.
Quebrat clar, de 178 a 180 pessetes.
Blanquets, de 186 a 188 pessetes.
Granets superiors, de 188 a 190 pessetes.
Blancs de primera refinats, de 193 a 195 pessetes.
Terrós P. G. d'Aragó, de 195 a 197 pessetes.
Terrós P. G. d'Andalusia, de 202 a 204 pessetes.

Pilons, de 203 a 205 pessetes.
Tallat, de 218 a 221 pessetes.
Cafès. — Continuant alts els canvis, així com la utilització de l'or, per al pagament de duanes, segueixen els preus fermes en el nostre mercat, podent-se indicar per al consum els següents:
Moka legitim, de 605 a 615 pessetes els 100 quilos.
Semi Moka Harrar i africans, de 580 a 590 pessetes.
Puerto Rico Caracolillo, de 615 a 625 pessetes.
Puerto Rico Caracolillo, de 620 a 630 pessetes.
Puerto Rico Yauco especial, de 615 a 625 pessetes.
Puerto Rico Hisenda, de 545 a 555 pessetes.
Caracas descortat i similatzs, de 550 a 560 pessetes.
Trillats extra, de 520 a 530 pessetes.
Puerto Cabello i corrents, de 510 a 520 pessetes.
Palembang, de 475 a 485 pessetes.
Pasilles, de 455 a 465 pessetes.
Cacaús. — Continuen les operacions normals, malgrat les fortes calorcs, la qual cosa fa sostenir fermes els preus que regelen, podent-se cotitzar per al consum els següents:
Guayaquil Arriba, de 395 a 405 pessetes els 100 quilos.
Guayaquil Balao, de 380 a 390 pessetes.
Fernando Pó de primera, de 315 a 325 pessetes.
Fernando Pó de segona, de 300 a 310 pessetes.
Fernando Pó de tercera, de 285 a 295 pessetes.
Fernando Pó de quarta, de 275 a 285 pessetes.
Caracas de primera, de 500 a 510 pessetes.
Caracas de segona, de 420 a 430 pessetes.
Canyelles. — Ceilan extra, a 300 pessetes el quilo.
Ceilan número 1, a 710 pessetes.
Ceilan número 2, a 690 pessetes.

Ceylan número 3, a 670 pessetes.
Xina, a 550 pessetes el quilo.
Ceylan número 4, a 655 pessetes.
Rasures de Ceylan a 450 pessetes.
Pebres. — Singapor blanc, a 675 pessetes els 100 quilos.
Singapor negre, a 610 pessetes.
Penang i Tellicherry, a 600 pessetes.
Tabaco o Jamaica, a 565 pessetes.
Clavells espècies. — Classe superior, a 900 pessetes els 100 quilos.
Destil·lats, a 400 pessetes.

HORTALISSES I FRUITES

Dia 18 d'agost de 1923.
(Informació Matutina)
Alls de primera, de 38 a 44 pessetes la dotzena de forcs; de segona, de 32 a 36.
Cebes de Figueres, de 14 a 15 pessetes els 10 quilos; idem de Múrcia de 10 a 12.
Patates del butí, de 16 a 17 pessetes els 100 quilos; idem de bolado, de 17 a 20.
Raïm de València, de 9 a 12 pessetes els 10 quilos.
Mongetes tendres, de 10 a 12 pessetes els 10 quilos.
Tomates del país, de 3 a 7 pessetes els 10 quilos.
Peres d'Aragó, de 7 a 11 pessetes els 10 quilos.
Pomes d'Aragó, de 4 a 7 pessetes els 10 quilos.
Praseps, de 8 a 14 pessetes els 10 quilos.
Cots de València, de 3 a 4 pessetes el centenar.
Albergínies, de 3 a 4 pessetes el centenar.
Limones, de 3 a 12 pessetes el centenar.
Ensisms, de 0'50 a 0'75 pessetes la dotzena.
Escarolles, de 0'50 a 0'75 pessetes la dotzena.
Platans, de 1'30 a 1'60 pessetes la dotzena.
Melons de València, de 14 a 20 pessetes la dotzena.

MERCAT VINICOLA DE BARCELONA

Dia 18 d'agost de 1923.
(Informació facilitada per l'Associació de Magatzemistes i Exportadors de vins de Barcelona.)
Preus per grau i hectolitre i mercaderia posada al celler del col·liet:
Penedès: blanc, a 150 pessetes; negre, a 140 pessetes.
Camp de Tarragona: blanc, a 175 pessetes; negre, a 150 pessetes.
Conca de Barberà: blanc, a 140 pessetes; negre, a 135 pessetes.
Priorat: negre, a 175 pessetes.
Vilanova i Geltrú: negre, a 140 pessetes.
Igualada: negre, a 130 pessetes.
Martorell: blanc, a 175 pessetes.
Manxa: blanc, a 135 pessetes.
Alacant: negre, a 2' pessetes.
Mistela blanca, a 2'50 pessetes.
Mistela negra, a 2'40 pessetes.
Moscatell, a 3'60 pessetes.
(Prohibida la reproducció si no esmenta la procedència.)

BACALLA

Dia 18 d'agost de 1923.
Aquesta setmana no hi ha hagut cap nova arribada.
Per al consum es cotitzen els següents preus:
Bacalla Faroe, de 78 a 80 pessetes els 40 quilos.
Bacalla llibre superior, a 78 pessetes els 40 quilos.
Bacalla llibre de primera, de 72 a 74 pessetes els 40 quilos.
Bacalla llibre de segona, a 62 pessetes els 40 quilos.
Petxopalo, a 78 pessetes els 40 quilos.
Tripes de bacalla, a 300 pessetes els 40 quilos.

CACAUS

Dia 18 d'agost de 1923.
No havent-hi arribades, ni article a primeres mans, els magatzemistes van fer el detall al consum, el qual s'ha parat un xic vist l'augment de preus haguts.
El mateix que dèiem la setmana passada diem avui: que l'article no

té cap condició per a pujar. Solament la qüestió de les puges de reses i dòlars a tipus molt elevats, que l'article s'encareixi, quan es fa en la nostra moneda, depèn gairebé per meitat.
Cotitzem als mateixos preus de setmana passada, o sia:
Cotitzem amb gran ferma als següents preus:
Fernando Pó extra, de 315 a 325 pessetes el quilo.
Fernando Pó superior, de 310 a 320 pessetes el quilo.
Fernando Pó corrent bo, de 305 a 315 pessetes el quilo.
Fernando Pó corrent baix, a 300 pessetes el quilo.
Guayaquil Arriba superior d'extra, a 390 pessetes el quilo.
Guayaquil Balao, a 380 pessetes el quilo.
Caracas extra pintat Sant Felip, 525 pessetes el quilo.
Caracas natural, a 425 pessetes el quilo.
Aquests preus s'entenen per quilo i drets de Duana pagats.
FARRATGES
Dia 18 d'agost de 1923.
Alfals d'Urgell de primera classe, a 30 pessetes, els 100 quilos.
Alfals d'Urgell de segona classe, a 15 pessetes, els 100 quilos.
Palla d'Urgell, a 12 pessetes els 100 quilos.
Palla del país, a 12 pessetes els 100 quilos.
Palla curta d'Aragó, a 11 pessetes els 100 quilos.
Palla per a embalatge, a 11 pessetes, els 100 quilos.
Palla per a omplir mantes, a 10 pessetes els 100 quilos.
Tot per l'estació de Barcelona.
MINI D'ALUMINI
Dia 18 d'agost de 1923.
En pols de color natural, a 142 pessetes els 100 quilos, despatxat en magatzem de Barcelona.
En pasta de color gris, a 345 pessetes els 100 quilos, despatxat en magatzem de Barcelona.

MAS i ROCA

Camiseria - Corbateria - Gèneres de punt - Mitgeria
24 - 26 - PORTAFERRISSA - 24 - 26 - Telèfon 1574 A

Camises «Tennis», noi, de Panamà extra, en blanc i cru. 10'50 ptes. Tres 30'50 ptes.
«Forma novetat» de bat. fran., obertes, 2 colls. 12'00 Tres 35'00

CONFECCIO I MIDA, ESPECIALITAT

Camises «Esport moda», zèfir fi, amb coll i punys, cosits. 12'00 ptes. Tres, 35'00 ptes.
Panamà, d'Estirilla extra, en blanc i cru. 12'50 Tres, 36'50

Es la reina de les aigües de taula la de la
VALL DE SANT DANIEL
Els seus representants: Josep Pagans, Ponent, 28

L'atractiu dels mobles de Jonc i Mèdula

Els models originals i artístics creats per la «Manufacture Parisienne» completen la decoració interior d'una llar elegant.

Passeig de Gràcia, 115 - Barcelona
Telèfon 686 G.

Vendes

Pèl i pèl moixí

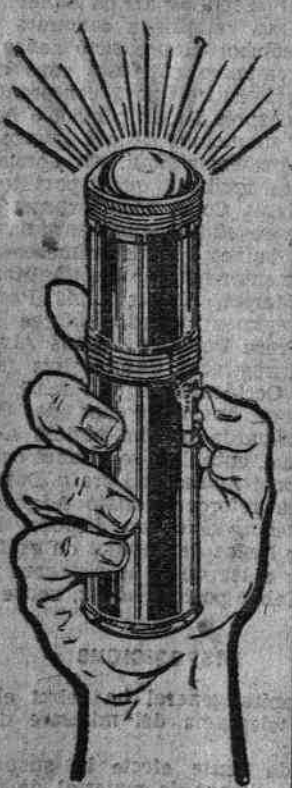
EXTIRPACIÓ RADICAL
(Per l'electricitat)
Absolutament garantit
Els avantatges del procediment elèctric que us en el meu gabinet, consisteix en:
Primer: Destruir per sempre l'arrel.
Segon: No reapareixerà mai més.
Tercer: No deixa cap senyal.
Quart: No essor dolorós.
Desconfieu d'intrusos!
Consulteu informació de franc De deu a dotze
DR. M. PONS I BONET
Llúria, 36, pla tercer (tocant a Cortes)

Terrenys a preus ventatjoses per a vendre

en bloc o en parcel·les, formant en total uns 14 solars, situats davant la Sagrada Família.
Rat: «Federación de la Propiedad». Escudillers, 4, 1.ª, primer, segona.

La llum del dia a la mà

la obtindreu amb una làmpara o pila elèctrica de la marca LOT, disposant, en tot lloc i en qualsevol moment de intensa llum.
Indispensable en les excursions i viatges, en la llar, en la fàbrica: servei de vigilància nocturna: per a buscar qualsevol en la foscor, al pujar l'escala, en la tènua llum de nit, en el moment de viatge, resultant sempre d'utilitat incomparable així en la ciutat com al camp.
SOLAMENT SON AUTÈNTICS LES LAMPARES I PILLES ELÈCTRIQUES AMB LA MARCA LOT

Cartes Circulars

reproduïdes en l'aparell MULTIGRAPH, inconfundibles d'originals mecànogràfics.

Mobles Fitxes Carpetes

Gües i tot el material per als sistemes moderns d'organització d'oficines.

COPIES originals a màquina

HAMMOND

per a escriptura, de tipus canviabls

Casa García Suárez
38 - Rambla de Catalunya
Telèfon 4335 A

Maquines de calcular OUBIONS

en marques canviabls per les calculadores suïsses representades per la casa.

JOAN FREY
Barcelona, Rda. Sant Pere 25
Secció especial de Vendes a Plassos

Dispeses

Habitacions

per a llogar amb d. e. en torre. R: Rambla Flors, 16, baixos.

Casa formal

habitatge ben amoblada, bon menjar, net i cèntrica, des de 185 ptes. Diputació, 276, 8.ª, 3.ª

En casa particular

confortable, bany, dutxa, b. c. desitja matrimoni o senyor tota pensió. Provença, 307, 4.ª

Se lloga

en casa de família francesa bonica habitació moblada, bany, carrer i dretolina. Un'altra petita pot servir de quarto per a menjador o saló. Ronda Universitat, 6, tercer, primera.

Habitació

a un o dos amics sols a dormir Arinyó, 33, tercer, segona.

Senyora

cedeix habitació a matrimoni sense fills dret culina i un'altra per a despatx o senyor al carrer Sant Pau. R: Rambla de les Flors, 16. Anuncis.

Cedeixo

habitatge moblat a senyor a dormir, roba neta i desdijunt. Borrell, 116, pral.

Casa particular

Bonica habitació a tot estar. Carme, 10, tercer, segona

Habitació

per a senyor o dos amics a tot estar. Cortes, 473, 2.ª, 1.ª

Comandes

Desitjo

persona activa i de referències amb 2.000 ptes. de capital per a assumpte de compra-venta de finques i traspassos de pisos: Urgell, 40, pral., 1.ª de dos quarts de set a les vuit.

Cuina

es desitja per a casa de dispeses. Carrer Carril, 41, torre.

Compositor genial

ambició de glòria, preferint el que compta amb influències teatrals, es desitja per a posar música a un poema dramàtic d'original assumpte. Dirigiu-vos a E. T. Verge del Roser, 79, primer, Sarrià.

Avisos

PER A ANUNCIAR

en els periòdics setmanals de l'EMPRESA IDEAL d'INFORMACIÓ estalviareu temps, molèsties i diner. 16, Rambla de les Flors, 16 baixos. Telèfon 4863 A

ELECTROMOTORS I DINAMOS

especialitat en les de ELECTROQUÍMICA Bobinats - Instal·lacions Reparacions
Maquinaria Elèctrica, S. A.
(Antics tallers Balcells)
Corta Catalanes, 416. T. 533 M

David

non, equipat, barat. Urgell

Lloguers

Pianos de lloguer de diu rentats propers. Rambla de les Flors, 16, baixos. n.º 78, entressol. C. BALCELLS

Pis gran

amb dispeses, bany, dutxa, b. c. desitja matrimoni o senyor tota pensió. Provença, 307, 4.ª

LINIES A ANTILLES, MEXIC I NOVA YORK
P. DE SATRUSTEGUI

ALFONSO XII

LINLA DE VENEZUELA, COLOMBIA I PACIFIC
LEON XIII

LINIA DE BUENOS AIRES

SERVEI A FILIPINES I PORTS DE XINA I JAPÓ

LINLA DE FERNANDO PÓO

SERVEI ESPECIAL

~~_____~~

des dels quals no són fixes i s'anunciaran oportunament a cada viatge.

NO ESPEREU A QUE S'INFECTIN

L. URIACH I C^a : Ergob. 49

Tot el que's necessita per a fer-les
Antiga Casa T. COSTAS. Palla. 13 i 15, pral.

DARRERES INFORMACIONS

PENINSULA

NOTES DE FINANCES

Madrid, 20, 2 tarda.
Al ministeri de Finances han facilitat la següent nota:

«El ministre de Finances ha rebut de Bilbao, amb data 18 del corrent, el següent telegrama:

«El Consell d'Administració de la Companyia Bilbaína de Navegació té l'honor de comunicar a V. E. la intenció que abrigava d'haver contestat a un comunicat aparegut als diaris de Bilbao el dia 14 del que cursa, signat pel justament rellevat delegat de Finances d'aquesta «provincia»; però havent recapacitat, desistí de fer-ho, creient que millor que aquesta Companyia complia la contestació al ministeri de Finances.

Vista la nota facilitada a la premsa d'aquí el dia d'ahir per aquest ministeri, i que reproduïa la d'ací, queda més que complidament contestat el rellevat delegat de Finances.

Ara bé, com que d'ella es desprén que algun diari ha interpretat a l'inrevés l'acte justíssim de V. E., tractant de fer veure que ha estat per afavorir la que ell suposa una important societat navilera, el Consell d'Administració d'aquesta societat declara davant Espanya sencera, que reprovava el judici emès pel diari en qüestió, ja que aquesta Companyia, que en primer lloc res té de poderosa, demés ni directament ni indirecta ha apolat els recursos interposats, ni coneix a ningú que pogués apolar-los i cap gestió ha fet prop de ningú, ni menys ha tingut la menor notícia sobre la marxa d'això fins que els diaris ens han informat.

Si V. E., com suposa l'esmentat diari, hagués afavorit els nostres interessos, no hauria desestimat, no desestimà, el nostre recurs sobre la tributació pel timbre, que consideràvem injusta, encara que legal, i l'import de la qual era de 44.000 pessetes.

En la decisió presa per V. E. en el nostre recurs contra l'apremi era tan evident el nostre dret i l'extralimitació del funcionari revocat, que no necessitavem apoi de ningú, sinó l'exposició d'efets i la seva comprovació, i estem absolutament segurs que això solament ha bastat a V. E. per a pendre la justíssima determinació que ha pres.

El salut amb tot respecte. — El Consell d'Administració de la Companyia Navilera de Bilbao.»

HOMENATGE

Amb motiu de complir-se el tercer aniversari de la mort de Miquel Moya, ahir es celebrà l'anunciat homenatge organitzat per l'Ajuntament i l'Associació de la Premsa. Es descobrí una làpida a la casa on visqué el finat, pronunciant discursos l'alcalde, senyor Ruiz Giménez, el president de l'Associació de la Premsa, senyor Francisco Rodríguez, i el ministre de Portugal senyor Melo Barreto, i agraí l'homenatge don Manuel Moya Ojanguen. Assistiren a l'acte nombrosos periodistes, literats i personalitats que es traslladaren al cementiri disposant coronas.

CONTINGENTS A MELILLA

Madrid, 20, 6'15 tarda.
S'ha ordenat la tramesa de contingents a Melilla.

S'han rebut telegrams de diverses provincies donant compte de la tramesa i embarcament de tropes d'infanteria i cavalleria.

Diu de Valladolid que anit passada sortiren 300 soldats del regiment de Isabel II. Encara que l'hora de la marxa era en extrem intempestiva i s'havia guardat rigorosa reserva sobre això, sembla que en el moment de l'embarcament es feren ostensibles algunes protestes, intervenint-hi la policia.

Aquesta nit sortiran de Madrid forces pertanyents a dos regiments, per a cobrir baixes.

De València comuniquen que amb direcció a Màlaga, on embarcaran cap a Melilla, han marxat en tren fàra. S'ha dispensat als expedicionaris un entusiasta acomiadament. Tant als carrers de la població com a l'estació la gentada era gran. Ha acompanyat l'embarcament la música de dit regiment, assistint a l'acomiadament els caps i oficials, classes i soldats. Demà sortirà una segona expedició formada per soldats de quota.

Del Ferrol comuniquen que s'ha

rebut ordre de la capitania general de la vuitena regió disposant que s'incorporin immediatament als seus cosos els individus que es trobin en ús de llicència pertanyents al regiment del Ferrol i que el segon batalló del mateix es trobi preparat per a marxar al primer avís.

De Màlaga participen que s'han rebut ordres del ministeri de la Guerra perquè sigui embarcat sense dilació el material de guerra que quedava als molls i la remesa del qual fou sospesa dies passats.

LA SITUACIO DE MELILLA

Melilla. — Les confidències asseguren que Abd-el-Krim ha posat comunicació telefònica entre Axdir i Annual.

S'ha comprovat que durant aquests últims dies ha augmentat considerablement la harca enemiga.

Des de les posicions de primera línia es veuen grans contingents de rebels que es dirigeixen a Beni-Said.

BARCELONA

El Sindicat Lliure

A l'estatge dels Sindicats Lliures, situat al carrer de Guàrdia, es va celebrar una reunió, en la qual el Comitè directiu de la Unió dels referits Sindicats, va donar compte del que ha ocorregut amb motiu del conflicte dels empleats de Banca i Borsa.

Van parlar alguns dels Comitè, entre ells el president de la Unió, Ramon Sales, detallant tot el curs de la vaga i la forma que es va solucionar.

Els reunits van aprovar la conducta seguida pel Comitè.

Després es va procedir a la modificació del referit Comitè, havent es-

tat reelegit president de la Unió En Ramon Sales, i elegits vice-president En Josep Pons i secretari l'August Laguna.

La llei de tinença d'armes

Ha estat detingut i posat a disposició del jutjat un subjecte que es diu Ramon Ródenas, en poder del qual va ésser trobada una pistola de la qual no tenia llicència.

Es el segon cas que es dona d'ençà d'la vigència de la llei de tinença d'armes.

Petit incendi i gran alarma

Aquesta tarda es declarà un incendi a un terrat del carrer de Vistalegre, núm. 15.

No es sap per quin motiu es promogué una alarma extraordinària com si es tractés d'un incendi molt important, havent-hi acudit gran nombre de bombers a les ordres del mateix comandant del cos senyor Audet.

També hi acudiren nombroses forces d'urbans i de seguretat.

Tot es reduí a cremar-se una partida de sacs buits que estava dipositada al dit terrat.

El capita general

El marquès d'Estella que havia anat a reposar uns quant dies a Font Roqueta, ha fet saber que torna a Barcelona, perquè el calent que prenent les coses del Marroc pot fer necessària la seva presència a la Capitania General.

Es creu que arribarà demà.

Fills de F. Mas Sardà

20, Rambla del Centre, 20
VALORS — CANVI — CUPONS

Conferència d'En Vallès i Pujals a Montblanch

Accedint al prec de la Joventut Nacionalista de Montblanch, el nostre il·lustre amic En Joan Vallès i Pujals donarà una conferència pública en la dita població el pròxim diumenge, dia 26 del corrent.

Per tal que hi puguin assistir tots els qui en tenen desig, davant la gran expectació que l'anunci d'aquesta conferència ha despertat, s'ha decidit que es doni al teatre Principal, que és el lloc públic de més cabuda.

De Valls i del Vendrell i d'Esplugas de Francolí i d'altres llocs d'aquelles comarques, es preparen a assistir-hi bon nombre de patriotes, que estan organitzant caravanes.

El tema de la conferència és: «Mentre Espanya davalla...»

L'hora en què serà donada és la de les tres de la tarda.

Visitant En Delclòs

A l'hora de visita de diumenge, a la presó, de dos quarts de nou a dos quarts de deu, foren moltes, com en diumenges anteriors, les visites que rebé l'empresonat nacionalista En Joaquim Delclòs.

Grups de nacionalistes d'esquerra, noies, pomellistes, entraven al local per a saludar el pres.

El Directori dels Pomells de Joventut era representat pel secretari senyor Serra Ustrell, el qual, en nom

de tots, féu ofrena d'uns volums tenint un recull de les més seleccionades «Pàgines viscudes» publicades en «El Patufet», com també d'un comunicat expressant els sentiments d'afecte de la institució vers el reclus, al qual la joventut prometé tornar a visitar en companyia d'En Josep Mas Folch i Torres.

Hi havia nombroses representacions dels Pomells barcelonins, redaccions d'«El Patufet» i «Amfona» i el Directori. Algunes nenes i nenes miselles ofrenaren poms de flor i l'obsequiat agrai ben cordialment.

I una nodrida representació de Joventut Nacionalista de la Lliga, va anar a expressar també la seva atenció. En nom de tots, el senyor Bulart i Rialp el saludà en breus paraules plenes d'afecte.

Polítics

EL SENYOR RAFOLS

De tornada de la platja de Torredembarra, ha sortit cap a França, acompanyar la seva família, el diputat a Corts N'Enric Rafols.

«L'ATREVIT»

A Camarasa ha començat de publicar-se el periòdic d'informació i marcat «L'atrevit», redactat naturalment, en català.

Seguirà molt ben vingut el nou aferrat.

Obrer mort per un tren

De Sabadell comuniquen que a tren de càrrega que anava de Barcelona a Terrassa, abans d'arribar a Sabadell, va agafar l'obrer Miquel Calvo, produint-li ferides de mal gravetat.

Conduït a l'Hospital de Sabadell va morir a les poques hores.

Cultura

El diumenge, dia 2 del vinent mes de setembre, tindrà lloc en el Col·legi de Sant Pere de Reus, una festa de caràcter íntim, motivada per la unió d'ex-alumnes de Batxillerat i de merc. A la dita festa han promès assistir-hi a més dels RR. PP. Onís, J. Llach i N. Sitjà, els quals en altres èpoques formaren al quadre de professors del dit Col·legi, el M. R. Francesc Mascaró, el qual ha estat director molts anys.

Els ex-alumnes que no bagin rebre la invitació i desitgin assistir a la festa, poden comunicar-ho al P. Antoni Bertran de l'esmentat Col·legi.

Festes Majors

A LA BARCELONETA

El Comitè organitzador de la Festa Major de la Barceloneta, fa pres al públic que, començant el dia del corrent, tindrà instal·lades al carrer Sant Carles, núm. 28, Bar de Canyes, unes oficines, on s'atendran tots els encàrrecs i consultes referents a la dita Festa Major, tots els dies i divendres, de dos quarts d'una a dotze del matí.

Canvis facilitats per la Banca Marsans, S. A.

BORSA DE MADRID

4 per 100 interior, comptat fins a...
» fi pròxim...
» fi pròxim...
Amortitzable 5 per 100 (1920)...
Banc d'Espanya...
Arrendatària de Tabacs...
Stat. Gral. Sucr. Obligacions...
» Ac. preferides...
» ordinàries...
Francs...
Lliures...
Banc Espanyol Rio Plata...
Cèdules hipotecàries...

Nonell German

CANVI — VALORS — CUPONS
Rambla del Centre, 10

BORSA DE BARCELONA

20 d'agost
de 1923

COTITZACIO UNICA DEL COL·LEGI D'AGENTS DE CANVI I BORSA I EL MERCAT LLIURE DE VALORS

VALORS A TERME. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: S'opera de Nords de 67'80 a 67'70 i a 67'75, Alacants a 67'45, Andalusos de 55'50 a 55'15 i tanquen a 55'30, Colonial a 68'50, Felguera a 53'25, i Transversal de 170'00 a 169'50 i a 170'75.

A la tarda, a la Casa Llotja: Es fa de Deute Interior a 71'60 i a 71'50, Nords de 67'90 a 67'90 a 67'70 i a 67'90, Alacants a 67'50, Plates a 56'00, i Transversal de 171'75 a 170'75.

Darrera sessió. — Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a les cinc de la tarda, a fi de mes: S'ha fet de Nords a 68'00 i a 68'05, Alacants a 67'75, i Andalusos a 55'50.

DIFERENCIES DE LES OPERACIONS A TERME

De la tanca de dissabte al matí a la d'aquest matí, es baixa 0'25 de Nords i d'Alacants, i de Transversal es puja 1'75. De la del matí, a la de les cinc de la tarda d'avui, es puja 0'30 de Nords i d'Alacants i 0'20 d'Andalusos.

COTITZACIO DE MONEDES ESTRANGERES

Francs, 41'50; suïssos, 134'20; belgues, 33'30; lliures, 33'83; liras, 31'80; dolars, 7'425; marcs, 0'0003, i coronas 0'0125.

AL COMPTAT. COTITZACIO DE VALORS NO INSCRITS ENCARA EN EL BUTLLETI OFICIAL

Barcelona Traction and Light Power 7 %, «1921», a 100'85.
Barcelona Traction and Light Power 7 %, pref., a 112'50.
Ferrocarrils de Catalunya 6 %, a 102'00 i 102'50.
Companyia Espanyola de Colonització 6 %, a 94'50.
F. C. Cremallera de Montserrat 6 %, a 101'50.
Municipis de l'Exposició 6 per 100, a 99'25.
S. A. Colònia Güell 6 %, a 94'25.
Societat Gallega d'Electricitat 6 %, a 95'75.

Grans Molins Bascos 6 %, a 93'75.
Mines de Potassa de Soria 7 %, a 100'00.
Gran Metropolita 6 %, a 95'50.
General Tramvies de Barcelona 6 %, a 100'65.
Hotel Ritz 7 %, a 91'00.
Ajuntament de Sevilla 6 %, a 94'85.
Productes Pirelli 6 %, a 96'00.
Unió Elèctrica de Catalunya 6 %, a 94'50.

(Reproducció del Butlletí Oficial)

Deutes Estat		Ajuntaments i Diputacions		Alacant 1. ^a hipoteca		Energia Eléctrica 5 %	
Interior	A	71. ⁸⁰	Municipi semestre	79. ⁰⁰	2. ^a	74. ⁵⁰	» » 6 %
	B	71. ⁷⁰	» 1906 B.	80. ⁸⁵	3. ^a	74. ⁰⁰	» » Bons
	C	71. ⁸⁵	» 1907 D.	»	A	94. ⁷⁵	Eléctrica Cinca 6 %
	D	71. ⁶⁰	» 1910 D.	»	B	79. ⁸⁵	Prod. Forces Motr. 6 %
	E	71. ⁶⁰	» 1912 B.	»	C	70. ⁷⁵	» » 7. ¹⁰
	F	71. ⁶⁰	» 1912 E.	»	D	71. ⁰⁰	Construccions Eléc. 6 %
	G i H	70. ⁵⁰	» 1912 F.	»	E	78. ⁰⁰	Regadís Llevant 6 %
Exterior	A	68. ⁰⁰	» 1913 B.	»	F	88. ¹⁵	Hisp. Amer. d'Ele. 6 %
	B	87. ²⁵	» 1916 B.	»	G	102. ⁰⁰	» » Bons
	C	87. ¹⁵	» 1917 E.	»	Francia 1864	56. ⁵⁰	Coop. Fluid Eléc. 6 %
	D	87. ²⁰	» 1918 E.	»	» 1878	53. ²⁵	
	E	86. ⁸⁵	» 1919 B.	»	Directes	55. ⁰⁰	
	F	86. ⁸⁵	» 1920 B.	»	Córdoba a Sevilla.	59. ²⁵	Vàries
	G i H	87. ⁰⁰	» 1921 6 %	»	Badajoz 5 %	97. ⁸⁰	Transatlàntica 4 %
Amortit. 5 %	A	96. ⁶⁰	Eixample 1920	99. ⁸⁵	Orsenç A. E. C. D. E. F.	35. ⁰⁰	» » 6 %
	B	96. ⁷⁰	» 1907	99. ²⁵	» G i H. prior.	61. ⁵⁰	» » 6 % 1922
	C	96. ⁵⁰	» 1913	91. ⁰⁰	M. Céc. i Portugal, 5 %	87. ⁰⁰	Canal Urgell.
	D	96. ⁶⁰	Bons Reforma	87. ⁵⁰	M. Céc. i Portugal, var.	35. ¹⁵	» » 6 %
	E	96. ⁹⁰	Diputació antigues	84. ¹⁵	Andalusos 1. ^a 3 %	53. ⁵⁰	Asland 6 %
	F	96. ⁹⁰	» B.	90. ⁰⁰	» 2. ^a 3 %	52. ⁵⁰	Foment d'Obres 5 %
	G i H	96. ²⁰	» C.	77. ⁵⁰	Com. Auxiliar de F.-C.	98. ⁷⁵	» » 6 %
Amortit. 5 %	A	96. ²⁵	Mancomunitat 1915	74. ⁷⁵	Grat. Tramv. 4 %	80. ⁰⁰	Carbons Berga
	B	96. ⁴⁰	» 1920	74. ⁰⁰	» 5 %	95. ⁸⁵	R. C. C. Regants Ebre.
	C	97. ⁴⁰	Caixa Credit Com.	74. ⁰⁰	Tramv. St. Andreu	73. ⁰⁰	Construcció Naval 6 %
	D	97. ²⁵			F.-C. de Catalunya 5 %	92. ⁵⁰	» » Bons
	E	102. ²⁵			Madrid a Aragó 6 %	94. ⁰⁰	Const. i Paviments 6 %
	F	102. ²⁵			G. F.-C. Catalans 6 %	100. ¹⁵	General Regadís 6 %
Tres. v. gonor	1924 A.	101. ⁶⁰	Nord Espanya 1. ^a s.	65. ⁷⁵	Tanger a Fez 6 %	97. ⁸⁵	Mecànica Vellutera 6 %
» v.	1924 B.	101. ⁶⁵	» 2. ^a s.	63. ²⁵	Tramvies Sevilla 6 %	99. ⁵⁰	A. Fornis Andalusia 6 %
» v. febrer	1924 C.	100. ⁶⁰	» 3. ^a s.	62. ⁰⁰			Teneria Moderna 7 %
» v. octubre	1924 D.	100. ⁵⁵	» 4. ^a s.	62. ²⁵			
» v.	1924 E.	100. ²⁵	» 5. ^a s.	63. ⁰⁰			
» v. Nbre.	1924 F.	100. ²⁵	Especials Pamplona	82. ²⁵			
» v.	1924 B.	100. ¹⁰	Prioritat Barcelona	66. ¹⁵			
			Asturies 1. ^a hipoteca	63. ⁹⁰			
			» 2. ^a	63. ²⁵			
			» 3. ^a	63. ⁵⁰			
			Lleida a Rens	57. ⁵⁰			
			Vilalba a Segrovia	74. ²⁵			
			Especials Almansa	78. ³⁵			
			Almansa a Valencia ad.	84. ⁷⁵			
			Mines Sant Joan	68. ⁰⁰			
			Alsasus a Sant Joan	83. ²⁵			
			Oscà a França	78. ⁵⁰			
			Nord especial 6 %	102. ⁸⁵			